

Științea

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVI Nr. 7221

Simbătă 14 ianuarie 1967

6 PAGINI — 30 BANI

LA BAZA FIECĂREI SPECIALITĂȚI TEHNICE, O PROFUNDĂ CULTURĂ ȘTIINȚIFICĂ

de prof. dr. docent Gheorghe MANEA
membru corespondent al Academiei

Este un fapt bine cunoscut că fiecare țară trebuie să-și formeze cadrele ingineresti conform cu nevoile proprii, cu cerințele și nivelul industriei și al cercetării științifice proprii.

În țara noastră, învățământul a fost continuu îmbunătățit și adaptat la cerințele concrete. Dezvoltarea industriei noastre pe un front larg, multilateral, a formulat inițial învățământul tehnic superior cereri de absolvenți cu pregătire pe specialități înguste. Ulterior a apărut mai potrivită — și s-a realizat — pregătirea cadrelor ingineresti cu profil largit, asigurându-se totodată stabilitatea planurilor de învățământ.

Multiplicarea și diversificarea locurilor de muncă în care este chemat inginerul, marea diversitate a specialităților și îngustarea lor, apariția continuă a tipurilor de produse și de probleme noi estompează accentul pe specializarea îngustă în strictul ei sens, în cadrul unui domeniu. Specializarea pe domenii este necesară, determinând apariția domeniilor noi în învățământ, sub formă de secții și facultăți (Inginerie de mecanică fină, Inginerie fizicien, Inginerie electronici s. a.). De aici reiese o primă concluzie, că formarea specialistului este o problemă a învățământului dar, totodată, în măsură crescândă, și a „producției” — încluzind în această noțiune și organizațiile de cercetare care azi nu mai pot fi separate de ea.

Institutul tehnic superior trebuie să asigure în prezent studenților o pregătire de bază — generală, tehnică și ideologică — de înalt nivel științific, necesară oricărui inginer, indiferent de ramura în care va activa; și orientare a cunoștințelor, spre un domeniu de specializare, concretizată prin-

tr-o adâncire a bazelor teoretice și de calcul, prin prezentarea caracterului specific al proiectării, fabricației și utilizării agregatelor din ramura respectivă. Prin domeniile de specializare în învățământul superior se asigură preluarea unei mai ușoare adaptări și ale unei mai rapide formări a viitorului specialist în producție.

Faptul că producția poartă în măsură crescândă amprenta științifică, că în laborator și în institutul de cercetare științifică este prezent inginerul scoate în evidență necesitatea ca pregătirea viitorului inginer să fie caracterizată printr-un nivel științific ridicat, printr-o orientare mai puternică spre munca de concepție. Ca urmare, în problema învățământului există azi un acord unanim în toate țările asupra necesității unei temeinice baze științifice cu caracter general, ceea ce este valabil și pentru țara noastră.

Referindu-mă la facultățile cu caracter mecanic, însușirea unei temeinice baze științifice se asigură în primul rând prin disciplinele de cultură generală (Matematică, Fizică, Chimie) și prin cele de cultură tehnică generală (Mecanică, Rezistența materialelor, Organe de mașini, Teoria mecanismelor, Termotehnică, Tehnologia materialelor și Metalurgia fizică). Recunoscutându-se de la bun început importanța, disciplinelor de cultură generală le-a fost acordată ponderea cuvenită și în planurile de învățământ. Dar, în tocmai ca și în știință, desigur la un alt nivel, ajutorul dat de aceste discipline nu trebuie să fie confundat cu ingineria însăși. Pregătirea științifică tehnică generală a inginerului cu

(Continuare în pag. a IV-a)

Colectivele de întreprinderi dezbat PREVEDERILE PLANULUI PE 1967 și își iau angajamente pentru RIDICAREA NIVELULUI CALITATIV AL ACTIVITĂȚII ECONOMICE

IN REGIUNEA PLOIEȘTI LICHIDAREA PIERDERILOR DE ENERGIE ELECTRICĂ — un mijloc de reducere a cheltuielilor de producție

Regiunea Ploiești este înzestrată cu o puternică bază energetică. Termocentralele de la Brazi și Doicești, hidrocentrala de la Moroeni și alte centrale furnizează anual o mare cantitate de energie electrică industriei ploieștene și din alte regiuni ale țării. Ele trimit pe cablurile de înaltă tensiune, în fiecare an, circa 3 miliarde și jumătate kWh.

Gospodărirea cu înaltă răspundere a energiei electrice, depistarea și lichidarea tuturor cauzelor și surselor de pierderi constituie un deziderat economic de cea mai strictă actualitate, care se circumscrie în eforturile ce trebuie făcute pentru reducerea cheltuielilor de producție — una dintre sarcinile esențiale trasate de plenara din decembrie 1966 a C.C. al P.C.R. Ce reiese dintr-o serie de studii și analize întocmite de secția economică a Comitetului regional de partid Ploiești? Comparativ cu anii anteriori, pierderile de energie sînt în continuă scădere. S-a îmbunătățit în primul rînd nivelul tensiunilor în rețele, au intervenit schimbări în condițiile de alimentare a consumatorilor prin modernizarea instalațiilor: duble alimentări, rețele și automatizare. Rezultatele se concretizează în zeci de milioane de kWh economisite anual.

Ceea ce credem însă că trebuie menționat este faptul că economiile de energie ce se obțin de colectivele dintr-o serie de unități industriale sînt, din păcate, înghițite de neglijențele și slăbii spirit gospodăresc ce dau în unele servicii energetice din fabrici și uzine, precum și la întreprinderile regionale de electricitate Ploiești.

Se înregistrează încă un număr mare de avarii și intreruperi în funcționarea echipamentelor și instalațiilor energetice, în primul rînd din cauza intreruperii lor necorespunzătoare, iar în al doilea rînd datorită nerespectării întocmai a normelor de lucru de către unii muncitori, ingineri și

tehnicieni energetici, iată, bunăoară, la baza avariei limit de 110 KV Doicești. Grozăvești, de acum cîteva luni, a stat toaprea un conductor în clemă la un contact executat necorespunzător. Alte avarii au avut loc ca urmare a degradării unor izolatori și nefuncționării unor intrerupători și dispozitive de acționare a căror intrerupere a fost „uitată”. Nu mai vorbim că într-o serie de cazuri lichidarea avarierilor durează prea mult timp.

(Continuare în pag. a III-a)

Exploatarea minieră Deva

Colectivul exploatării miniere Deva s-a angajat să realizeze în acest an peste plan:

- 5 000 tone minereu de cupru;
- 30 tone cupru în minereu, din care 15 tone pe seama reducerii diluției;
- 300 000 lei economii la prețul de cost.

În vederea îndeplinirii acestui angajament se vor aplica noi măsuri tehnico-organizatorice, cum sînt: schimbarea actualui metode de exploatare la extragerea pilierilor de siguranță prin metoda de exploatare cu camere, ceea ce va duce la scăderea diluției calitative cu 6 la sută; extinderea încălzirii și transportului mecanic în 16 abatește prin introducerea unor mașini moderne de încălzit; folosirea încălzitorilor de lemn de mînd prin armarea metalică a 2 400 m.l. de galerii și abatește, fapt ce va contribui la economisirea a 500 mc lemn de mînd.

Desăfurind întrecerea socialistă pe baza obiectivelor concrete stabilite cu prilejul dezbaterii sarcinilor sportive ce le revin în noul an, minerii sînt hotărîți să-și îndeplinească exemplar planul și angajamentul lucrat.

I. C. I. L. — București

Analizînd posibilitățile de realizare a cîtrelor de plan pe 1967 în lumina indicațiilor plenarei din decembrie a partidului, participanții la dezbaterile de la I.C.I.L. București au scos la iveală noi rezerve interne și cu stabilii măsuri în vederea unei mai judicioase organizări a producției și a muncii, ceea ce le va da putința să realizeze peste plan:

- 4 500 000 lei la producția globală;
- 4 500 000 lei la producția marită;
- 250 tone brînzeturii diferite;
- 300 000 lei economii la prețul de cost;
- 400 000 lei beneficii;
- 6 498 lei, în plus, la productivitatea muncii pe salariar industrial.

Printre măsurile tehnico-organizatorice ce se vor lua pentru sprijinirea participanților la întrecerea socialistă în îndeplinirea angajamentului asumat se numără: lărgirea capacităților de producție, ridicarea pregătirii muncitorilor și maștrilor, mecani-

(Continuare în pag. a III-a)

Secretarul general al C.C. al P.C.R., Nicolae Ceaușescu, a primit pe ministrul afacerilor externe al Olandei, Joseph Luns

Secretarul general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Nicolae Ceaușescu, a primit vineri după-amiază, la Predeal, pe ministrul afacerilor externe al Olandei, Joseph Luns, care face o vizită în țara noastră.

Au participat Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, și George Elian, ambasadorul României în Olanda.

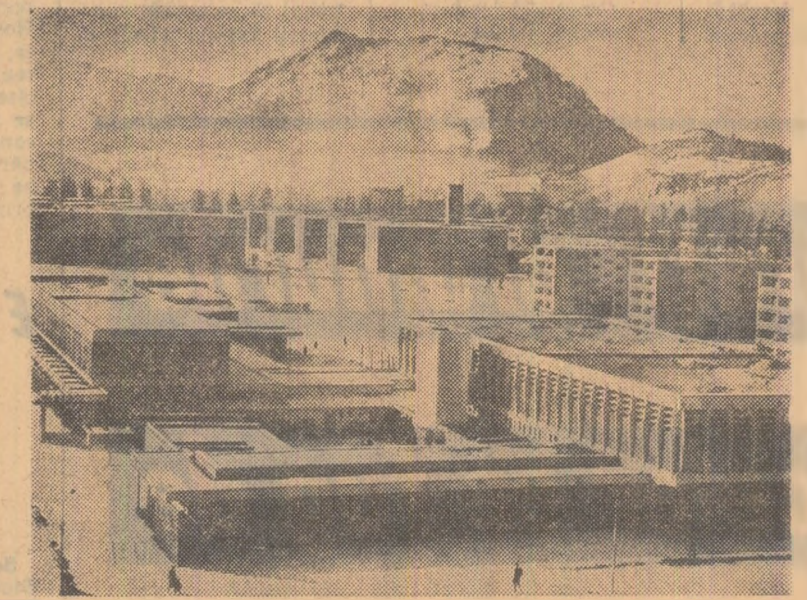
Ministrul afacerilor externe olandeze a fost însoțit de Joost B. Haverkorn van Rijsewijk, ambasadorul Olandei la București.

Cu acest prilej a avut loc un schimb de păreri referitor la dezvoltarea relațiilor de colaborare

Primirea de către președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, a ministrului afacerilor externe al Olandei

Vineri după-amiază, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit, la Predeal, pe ministrul afacerilor externe al Olandei, Joseph Luns.

Au participat Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Geor-

Cartierul „Steagul roșu” din Brașov — vedere panoramică (Foto: Agerpres)

Aspectul actual al penetrației capitalului american în economia vest-europeană

Articol scris pentru „Știința” de Henri CLAUDE
economist și publicist francez

Apariția Pieței comune a permis o intensificare considerabilă a investițiilor de capital particular american în țările Europei occidentale. Din anul 1958 (data intrării în vigoare a Tratatului de la Roma) pînă la sfîrșitul lui 1965, investițiile monopolurilor americane în țările comunității vest-europene au crescut de la 1 908 milioane de dolari, la 6 256 milioane, ceea ce înseamnă de peste trei ori. Sporul cel mai însemnat a fost înregistrat în R.F.G., Italia și Olanda, unde, în același interval de timp, investițiile au crescut, respectiv, de 3,6, 3,5 și 3,3 ori. Penetrația capitalului american în economia „celor șase” a fost mai puternică, în această perioadă, decît în economia Marii Britanii. În timp ce în 1958 suma investită în Anglia depășea pe aceea investită în ansamblul țărilor Pieței comune (2 147 milioane de dolari, față de 1 908 milioane), la finele lui 1965 raportul era invers (6 256 milioane de dolari și, respectiv, 5 119 milioane în Anglia). Astfel, Europa de vest a devenit una dintre principalele zone de penetrație a monopolurilor din S.U.A. În prezent, această regiune deține 28 la sută din totalul investițiilor particulare americane în străinătate, față de 15 la sută în 1950. Partea Europei occidentale este aproape egală cu aceea a Canadei (30 la sută), care înainte de cel de-al doilea război mondial constituia, împreună cu America Latină, principala zonă de preferință a investitorilor americani.

Ce poziții ocupă, încă de pe acum, firmele americane în diferite ramuri industriale ale țărilor vest-europene? Pondere lor în producția industrială este decădantă relativ slabă. În Franța, de pildă, monopolurile americane le revin 7 la sută din venitul național creat în sectorul particular. În spațiul procentului global se ascund, însă, fapte care au stîrnit îngrijorare în cercurile politice și de afaceri vest-europene. S-a constatat, de exemplu, concentrarea investi-

*) După creșterea Pieței comune, monopolurile americane au urmat să evite barierele vamale cu care se înconjoară „cei șase”. Tactica adoptată a fost aceea de a intra în spațiul „inamicului” și de a lupta pe propriul lui teren. Lucru paradoxal, reușita acestei manevre a fost urmată chiar de legislație și reglementare în viitoare ale membrilor C.E.E. care acordă tuturor firmelor străine, ce se stabilesc pe teritoriul lor, aceleași drepturi ca și întreprinderilor naționale. În felul acesta mărfurile produse de firmele americane instalate în țările din Piața comună sînt scutite de taxe vamale.

(Continuare în pag. a VI-a)

Barați drumurile celor ce fug de

DATORIILE PATERNE!

Propun simplificarea prevederilor legale privitoare la pensia alimentară

Părăsirea copiilor li plasează pe părinți dincolo de hotarele umanului. Mircea Băcăluț, medic la circumscripția sanitară Țibucani, de la sfîrșitul anului 1965 n-a trimis nici un ban din pensia alimentară de 300 lei ce o datorează fetiței sale. El pretinde că, văzînd că nu i s-a oprit din salariu, a crezut că a fost scutit de obligații.

plîmbat de la un loc de muncă la altul, dintr-o localitate în alta, pentru a nu i se putea reține din salariu pensia datorată copilului. Enea Emil, din Roman, str. Castanilor nr. 1, și Chetreanu Constantin din comuna Borești recunosc că preferă să lucreze „pe etape” pentru a nu putea fi constrînși să contribuie la întreținerea copiilor. Unii ca Bodron Constantin, din comuna Vinători, sau Ursache Neculai, din Comănești, nici nu se mai

sînt datori să-și explice atitudinea lor: creadă oricine ce vrea — le este tot una.

Faptele arată că pedepsa prevăzută de lege pentru cei ce-și părăsesc copiii și refuză să contribuie la întreținerea lor, este prea blîndă. Însăși fixarea pensiei

OPINII

alimentare în actualul sistem de legiferare este greoaie. Partea reclamantă trebuie să arate instanței de judecată domiciliul și locul de muncă al părintelui. Dacă cel chemat în judecată își părăsește locul de muncă pe parcursul judecării procesului, dosarul zace pe rol pînă se poate depista adresa, fie de către reclamant, fie

de către instanță. Uneori din cauza acestor greutăți reclamantul renunță să mai ceară obligarea la pensie. La sîntință, pensia este fixată începînd cu data introducerii acțiunii și nu de la data cînd s-a născut dreptul pentru copil. Pe de altă parte, chiar unele unități executu cu intruziere poprirea ordonată de tribunal. Aș propune ca imediat ce se ivește un asemenea caz, autoritatea tutelară, ale cărei obligații sînt substanțiale mărite, să stabilească situația pe baza unor constatări la fata locului, iar cel îndreptățit să se poată adresa instanței prezentînd numai acest act.

Aș fi de asemenea de părere să se desființeze sistemul porprierii pe salariu care cere formalități, și este greu de îndeplinit atunci cînd cel obligat își părăsește locul de muncă. Legea să

prevadă că după pronunțarea hotărîrii pîrlu este obligat să prezinte tribunalului chitanțele sau alte dovezi din care să rezulte că-și plătește pensia lunar, în care sens tribunalul să fiină o evidență strictă.

În caz contrar, să se aplice vinovatului sancțiuni penale. Trimiterea în judecată să se facă de organele de urmărire la sesizarea tribunalului, iar prin hotărîrea de condamnare să se arate că cel vinovat va plăti și pensia alimentară pe perioada executării pedepsei, deoarece singura a determinat promovarea acțiunii penale.

Știînd că va fi obligat la pensie indiferent dacă este sau nu încadrat în cîmpul muncii, indiferent că-și ascunde ori nu locul de muncă, că va fi pedepsit în cazul

(Continuare în pag. a II-a)

Brazi — soare — zăpadă
Foto: Toma Pirvulescu

Plimbare cu sonia
Foto: M. Cloc

A fost găsită „piatra filozofală” A CĂMĂȘILOR CU GULER TARE?

Tov. NIC. MIHAILESCU, șeful serviciului calitate din Direcția generală textile-încălțăminte a M.C.L., ne spune că, unitățile producătoare realizează în ultima vreme cămăși neșifonabile cu un aspect și o croială aproape ireproșabile. Din acest punct de vedere, nimic de zis. Totuși foarte multe dintre aceste cămăși aspectuoase sînt izvorul unor îndreptărite reclamații din partea cumpărătorilor. Principala neplăcere este legată tocmai de accesoriile care fac de fapt „jasonul” cămășii: gulerul și manșetele. Acestea rămîn tari doar pînă la prima sau a doua spălare. Pe urmă se înmoaie, se ondălesc. Unele gulere se taie rapid, iar materialul se îngălbenește.

cămășile oferite de industrie... Primul reprezentant al industriei cu care am stat de vorbă a fost ing. GHEORGHE SCATULĂ, director tehnic în Direcția tricotaie-confecții a Ministerului Industriei Ușoare: — O cămășă cu guler tare este indiscutabil superioră uneia obișnuită. Tocmai de aceea și producerea ei este mai dificilă. Noi ne ocupăm de realizarea acestei cămășii de ani de zile. Rezultatele sînt — și nu sînt — cele mai bune. Inserția, adică materialul întăritor, care formează totodată căptușeaua gulerului și a manșetelor, ne dă de furcă. Aceste întărituri trebuie fabricate din materiale speciale, după o tehnologie specială, cu aparatatură specială.

confeccionarea cămășilor neșifonabile. Se ia o bucată de pînză de 9 lei metrul, fabricată la „Dacia”, la „Suveica” sau la alte țesătorii din țară; se moale în apă și pe urmă se usucă. Acest prim pas spre realizarea gulerului tare se numește, în termeni populari, „a se da pînza la apă”; în termeni tehnici, operația se numește însă „samforizare” și se realizează cu ajutorul unui utilaj corespunzător. Mai departe, pînza se întinde pe o suprafață netedă. Peste ea se așterne o foită de polietilenă — material identic cu cel folosit în pungile de ambalaj. Peste foita de polietilenă se așterne o altă bucată de pînză dată la apă. După ce aceste trei straturi de țesătură sunt bine presate, se trece cu un obiect fierbinte — o presă, de pildă. Ce se întîmplă se poate deduce: dînd de căldură, polietilena se topește, pătrunzînd ușor în țesăturile celor două bucăți de pînză, le împregnează și le unește. Cu aceasta inserția e gata. Din materialul obținut se croiesc gulere și manșete

tar. Dar se pare că acest proces tehnologic are totuși un „secret”. Nu se explică în continuare: „Defecțiunile pot fi legate de calitatea pînzei, de starea și de felul polietilenei, de temperatura și presiunea la care se obține inserția... Problema nu e rezolvată definitiv. La Institutul de cercetări textile se mai fac studii. Deocamdată, cămășile din poplin cu guler tare se realizează tot cu inserție de import. N-ar fi rău să vizităm institutul”. Vizităm institutul. — Ați găsit cumva o soluție definitivă pentru fabricarea inserțiilor? Ne răspunde ing. EUFROSINA ȘTEFĂNESCU, șefa laboratorului de încercări. — Soluție pentru fabricarea inserțiilor? Am găsit-o de mult. Noi nu ne mai ocupăm de inserții de doi ani (!) Sîntem nedumeriți. Doar institutul este al M.I.U., iar un director tehnic din minister ne spune că problema inserției se mai studiază. Ne scoate din impas tot ing. Ștefănescu. — Ca să fiți mai siguri că... noi nu mai studiem inserțiile, întrebăm și conducerea institutului. (!?). — Nu ne mai ocupăm de inserții de... 3 ani, afirmă ing. ION HALĂLAU, director adjunct al I.C.T. — Dar tovarășii din minister susțin că mai aveți problema în studiu. Că inserția actuală este, în fond, un surrogat de inserție. Să nu știe tovarășii de la minister?... — ?! — Comerțul, industria, primesc reclamații din partea cumpărătorilor. Cămășile cu guler tare au vicii ascunse. Ne surprinde faptul că institutul nu se mai ocupă de perfecționarea acestui articol. — Ba se ocupă, ne corectează tov. director adjunct. Cine a spus că nu se ocupă? Nu ne mai ocupăm de inserții. Dar studiem foarte serios problema... gulerelor. S-a constatat că unele, după

un număr relativ mic de spălări, se taie. Rămîne omul cu cămăsa zdăvălind, bună de purtat, dar fără guler. — Și studiați de mult problema? — De anul trecut. Anul acesta sperăm să ajungem la unele rezultate. În ce privește inserțiile, poate că cine știe, sînt studiate în continuare de colectivele producătoare... Așadar, problema confecționării cămășilor cu guler tare e incurcată: se mai fac studii. Dar, în definitiv, de cînd se studiază? Aflăm că de... 4 ani! Bilanțul: calitativ inserțiile nu sînt încă realizate pe deplin. Între timp, la cămăși a apărut un nou viciu: se taie gulerul. Institutul de cercetări textile a abandonat — se pare că fără știrea ministerului — problema inserției și a trecut la studiul gulerelor: calitatea inserției rămînînd să fie studiată în continuare de fabricile producătoare. Deoarece despre antidotul tărierii gulerelor nu se știe încă nimic precis, mergem mai departe pe făgașul studiului inserției. Să vedem ce spun producătorii. — De realizarea întăriturilor pentru gulere și manșete ne-am ocupat și ne ocupăm astăzi, ne asigură tovarășul H. Alexandru, șeful serviciului tehnic al fabricii „Tricotajul roșu” din Capitală. Sînt încă multe probleme de rezolvat. Inserția produsă de noi nu este de cea mai bună calitate. — Am avut și mai așternut de întîmpinat

și greutăți create artificial — confirmă tov. MARIA BERARIU, directoarea fabricii. Pentru realizarea unui guler tare, în adevăratul înțeles al cuvîntului, este nevoie de mașini de presat speciale. Mașinile au existat în țară, dar ministerul nostru, în loc să ni le repartizeze nouă, care producem gulere tari, le-a repartizat altor unități. Noi am rămas să rezolvăm problema gulerelor cum putem — adică, practic, să realizăm inserția cu mașina... de cîlicat (!) Fiște, în asemenea condiții, s-au tot defectat. Am cercetat, am experimentat. Un lot de cămăși a ieșit mai bun, altul mai rău. Dibuiem. De aceea avem reclamații”. Dar celelalte întreprinderi producătoare, cum rezolvă problema inserției, îmbunătățirii calității cămășilor cu guler tare? De necrezut: tot singure! Colaborarea — între unități, între acestea și institut — este aproape inexistentă. Fiecare fabrică caută să soluționeze problemele tehnice ridicate de gulerul tare. Toate probele, analizele, cercetările se fac pe cont propriu. Iar în acest timp, ministerul crede că de „problema” se ocupă institutul, institutul crede că se ocupă fabricile și, în fapt, nu s-a realizat încă o inserție de calitate, gulerele tari ieșind ba prea tari, ba — șifonabile. Așa încît acum, după 4 ani de studiu, problema e încă nerezolvată, urmînd să se mai cerceteze, totodată, cauzele tărierii gulerelor. Îngălbănirii premature a pînzei.

RECLAMAȚII SESIZĂRI RĂSPUNSURI

Prin comuna Cremanaș trec în fiecare dimineață 3 autobuze spre Rm. Vilcea. În stație așteaptă întotdeauna 14 abonați — salariați la Uzina de produse sodeice Govora și la Șcheia de extracție Băbeni. Autobuzele se apropie de stație, trec mai departe în plină viteză, iar abonații rămîn. Taxatorul din primul autobuz decretază: „să-i ia al doilea!”. Acesta e tot alt de expediv: „la al treilea!”. Ultimul taxator este și el enervat: „de ce nu l-a luat primul?”. Și uite așa, de 13 luni, cei 14 abonați au la dispoziție trei autobuze și toate trec pe lângă ei. Bine că le vîd măcar. Cei din comuna Păușești-Otășu nu au nici acest favor, deoarece autobuzele nu mai fac cursele pînă la capăt, ci doar pînă la Frîncești. Călătorii din Galicea au devenit mai practici: o iau frumuseț pe jos. E mai sigur! Cu toate sesizările, neenumărate pînă acum, încă nu se știe cînd D.R.T.A. Argeș va lua măsuri. Se știe numai că încasează bani pe abonamente.

Filip Gh. STERIE
Schela Băbeni

Intr-una din zile, ȘTEFAN MITROAICA, muncitor la Combinatul de îngrijămintă chimică din Tur-nu Măgurele, prezentîndu-se la policlinica întreprinderii pentru o consultație, a fost invitat de medicul Nicolae Dirstaru să... frece podeaua cabinetului medical! Un „tratament” la care nu s-a așteptat. Sfatul popular al orașului Tr. Măgurele recunoaște în răspunsul trimis redacției în legătură cu această sesizare că faptele „corespund realității”. Măsurile? Din același răspuns aflăm că medicul respectiv „a fost chemat de către directorul policlinicii raionale și i s-a recomandat ca în vîltoarea lui nu mai trezească asemenea situații”. Dacă cineva are impresia că medicul abia acum a aflat în ce constă o consultație sau ce-i impune etica profesională, recomandarea respectivă pare justificată! Dacă totuși el știa mai de mult acest lucru, cum poate fi apreciat răspunsul de mai sus?

E posibil ca o școală să dispară fără nici o urmă? Din cele relatate în scrisoarea sa de ȘTEFAN ST. TURCANU, lăcătuș la Fabrica de rulmenți Birlad, se pare că așa stă lucrurile cu Școala profesională mixtă metal-lemn nr. 7 Dorohoi. Autorul scrisorii arată că a absolvit această școală la 28 septembrie 1952; i s-a eliberat chiar un certificat de absolvire. „Acest certificat, ne scrie el, în urma unui incendiu a ars și am încercat să adu numărul și seria lui pentru eliberarea unui duplicat. Deși școala s-a desființat, am socotit că lucrul este posibil și m-am adresat Arhivelor școlii din Dorohoi. Am fost îndrumat la Arhivele statului Bacău care, răspunzîndu-mi că nu posedă actele necesare, mi-a recomandat să mă adresez Grupului școlar profesional și tehnic Bacău. Am urmat și acest sfat și m-am trezit cu următorul răspuns: „actele fostei școli din Dorohoi au fost predate arhivelor din Bacău!”. Refrenul este clar: fărăști de la început! Pe cînd însă sfîrșitul?

La restaurantul „Parcul Privighetorilor” din pădurea Băneasa, întreprinderea de construcții-Vest aparținînd de Trustul regional de construcții București execută lucrarea de extindere a spațiului bucatăriei. Dacă în ce privește „spațiul” constructorul n-avea cine știe ce de făcut, a început extinderea în... timp. La un moment dat, șantierul a rămas parăc pustiit. Sesizări, promisiuni, angajamente, buclăria stă pe loc: așteaptă pînă ce tov. Măriaș, directorul întreprinderii, care studiază de cîteva luni problema, va găsi soluția cea mai bună pentru terminarea lucrării pe timpul cel mai nepotrivit cu putință.

Ilie POLIZACHE
București

În primăvara anului 1965 am sesizat conducerea I.A.L. Grivița Roșie că în apartamentul meu pătrunde apă prin terasa-acoperiș. După multe scrisori, mi s-a comunicat că reparările au fost planificate, din lipsă de fonduri, abia pentru anul 1966. În cursul anului 1966 I.A.L. și-a schimbat „planurile”: nu sînt fonduri!, „va veni cineva la dv. să vadă situația” (n-a venit nimeni) ș.a.m.d. Ploaia de sesizări, deși durează de cîteva ani, n-are nici un efect la I.A.L. În schimb au ploile care pătrund în apartamentul meu. Nu înțeleg: cum poate sta cineva nepăsător, în fața unui astfel de fenomen? În cazul de față, un bun obiect este amenințat cu degradarea? Conducerea I.A.L. nu dă nîmănui acțiunile asupra felului în care rezolvă sesizările locatarilor?

Teodora MUȘTESCU
Calea Griviței 178, bloc P, ap. 41

Intr-un popas de cîteva ore, am vrut să vizitez orașul Roșiori de Vede. Aveam un rucsac în spate și m-am decis să-l las la magazia de bagaje din gară. Funcționara de aici mi-a declarat răspicat: „Primim numai geamantane și colete sigilate, bine ambalate. Rucsacul nu este sigilat. Nu-l primim. Vizitați orașul cu el în spate”. Pînă la urmă, deși sînt om trecut de 60 de ani, așa am făcut. Ulterior însă același rucsac mi-a fost primit la magazia de bagaje din stația Curtea de Argeș. Pitești, Războieni, Cluj, Valra Dornei, Nășău — etc. — fără nici un fel de obiecție. Oare stația Roșiori de Vede are cumva dispoziții aparte?

Mihai TONEGARU
Iași, str. Voineșii nr. 26

De aproape șase ani de zile, în str. Cuțitul de Argint nr. 14 se fabrică în serie fel de fel de adrese, cereri și reveniri. Hirtile respective se îndreaptă cu regularitate către Spitalul raional Bucur, secția sanitară a Sfatului Popular al raionului N. Bălcescu, Consiliul local București al sindicatelor etc. Nicăieri nu se observă însă semne de îngrijorare în legătură cu avansarea de sesizări. Cine scrie n-are decît să scrie! „Reclamații” din str. Cuțitul de Argint nr. 14 ce poate să facă decît reclamații? Dar în definitiv, cine este acest reclamațiu? Pînă în luna septembrie 1966 la secția sanitară a sfatului popular raional el era complet necunoscut. Inginerul PETRE FĂLIȘ s-a prezentat în audiență la medicul șef Adresă, care a rămas surprins cînd a aflat că la Adresă de mai sus se află o secție a întreprinderii pentru colectarea metalelor, care are aproape 900 de salariați. Medicul șef a cerut să i se facă dovada că unitatea respectivă are profil metalurgic pentru a înființa aici de urgență un cabinet medical. La 21 septembrie i s-a adus și această dovadă (o adresă de la Ministerul Industriei Metalurgice). Dacă mai era necesară, e o chestiune discutabilă. Cealaltă dovadă (care și acum se lasă așteptată), a interesului pentru rezolvarea acestui caz, era însă obligatorie!

Gheorghe GRAURE

(Urmare din pag. 1)

cînd nu va sesiza de îndată tribunalul de neplata lunară a pensiei, unui astfel de individ i-ar pieri pofta de a încerca să se eschiveze de la obligațiile lui de părinte, va fi trezit la

realitate. Astfel va ști că nu poate scăpa de răspundere dacă nu-și îndeplinește datoriile față de copiii săi.

Fănică PIERSIC
judecător
Tribunalul regional
Bacău

afla că Vasile Sendrea și-a încheiat scotchelle la Găești și a plecat în altă parte. În această situație ar trebui să o iau iarăși de la capăt. Tărăgăneala punerii în aplicare a hotărîrii instanței de judecată, care este o porțită deschisă pentru fugă, poate costa

unei ori întregi de privațiuni îndurate de copil. Iată, în ațitea luni de cînd am sesizat încălcarea legii, Vasile Sendrea nu a putut fi obligat să intre în legalitate.

Ruxana SENDREA
comuna Măhmușia,
raionul Tulcea

tribul la întretinerea copilului. De altfel, cele mai multe acte de evaziune de la aceste obligații sociale se produc în perioada de timp care se scurge pînă la definitivarea hotărîrii date de tribunal. Nu ar trebui să se acorde conducerea întreprinderii și

de la unitatea de unde parvin persoanele care solicită angajarea, astfel încît poartă pe salariu să fie executată încă de la început.

Acum citiva timp, pe adresa comitetului nostru sindical a sosit o scrisoare de la Statul popular al comunei Hosman, raionul Argint, prin care ni se cerea să îndrumăm pe cetățeanul Mihai Suler să se reîntoarcă la cei trei copii minori pe care l-a părăsit. Acesta plecase pe un șantier de construc-

ții montaje Pogoști-Leordeni din București, Alea Moșilor nr. 36. Ne-am adresat conducerei acestei întreprinderi, dar n-am primit nici un răspuns. De aici rezultă că acolo unde obligația umanitară necesită un are ecou, trebuie să acționăm neapărat un administrator activ care să prevadă și răspundere.

Dan COMĂNESCU
președintele
Comitetului sindical
de la I.S.C.M. Brazi-
Ploiești

Există și o „complicitate” a tovarășilor de muncă...

După mai multe luni de căutări, am reușit să afl că fostul meu șef, Mihai Constantinescu, obligat la plata unei pensii alimentare de 180 lei lunar, a ajuns la I.S.C.M. Săntierul nr. 2, combinatul petrochimic Pitești. Anul trecut, în luna octombrie, m-am dus personal la această întreprindere. Mihai Constantinescu a dat declarație scrisă la contabilitate că acceptă să i se rețină 300 de lei lunar din salariu, deoarece la data aceea avea un rest de plată de 1.200 lei. Ulterior am trimis întreprinderii și hotărîrea tribunalului. Totuși, întreprinderea îmi trimite banii cu mari întârzieri.

Banii ce urmau să fie reținuți din salariul lui Mihai Constantinescu pe luna octombrie, mi-au fost expediați abia în decembrie. Și aceasta abia după o convorbire telefonică cu contabilul șef. Cel mai mult m-a surprins răspunsul pe care l-am primit: — Aveți răbdare. Are și el greutăți. Vasăzică, în loc de exigența colectivului, un părinte care-și neglijează copilul găsește indulgență. Să ne mai mirăm de ce unii rămîn cu datoriile neachitate?

Emilia DECARLI
Ploiești
str. Noțiunii nr. 41

Barați drumurile celor ce fug de datoriile paterne!

Cartea de muncă să poarte însemnul: „părinte evazionist”

Pentru copil, pierderea tatălui sau a mamei este o dramă ireparabilă. Cînd te gîndești însă că unii dintre acești părinți trăiesc liniștiți, deși știu bine că, de fapt, pentru copiii lor sînt morți! Mutilarea psihică și fizică a copilului cărui părinte a dispărut, prin dispariția de lingă el și ignorarea totală a existenței lui, este un fapt de o cruzime greu de închipuit. Inginerul Boris Sirotenco vrea îndelungată și nu s-a îndurat să dea nimic din ceea ce câștigă copilului său. În prezent are o restanță

de aproape 2.400 lei, reprezentînd neplata pensiei alimentare. Petre Maghiroiu care a venit pe șantierul nostru din comuna Colceag-Mizil are o restanță de 3.600 lei. Vreme de 2 ani nimeni nu putea să-l tragă în nici un fel la răspundere pentru faptul că și-a neglijat copilul, deoarece încă nu se terminase procesul. Numai un om cu suflet de cîine este în stare să treacă din instanță în instanță, să inventeze noi și noi motive de întîrziere a sentinței, numai pentru a se eschiva de la obligația de a con-

sidera dreptul de a aplica rețineri din salariul unui astfel de angajat, transmitînd sumele respective persoanelor care au copiii în îngrijire? Doar și în acest timp copiii trebuie să mînce, să se îmbrace. De asemenea, sînt necesare și unele măsuri care să închidă orice posibilitate de eschivare de la întretinerea copiilor prin schimbarea locului de muncă. Pentru cei ce încearcă să scape pe această cale de urmărire, propun să li se înscrie în cartea de muncă mențiunea „Părinte evazionist” și să poarte această pecete toată viața. Totodată serviciile de resort din cadrul fiecărei instituții sau întreprinderi să fie obligate (și neîndeplinirea unor asemenea obligații să atragă după sine sancțiuni) să ceară relații

E necesară o reglementare completă a problemei abandonului familial

Se pune întrebarea: dacă un salariat încasează alocația de stat, iar la întretinerea copilului său nu contribuie cu nimic, de ce sancțiune este posibil? Penal, de nici una. Singurul lucru care se poate realiza pe calea unei acțiuni civile este obținerea unei hotărîri pentru restituirea sumei de bani încasată cu titlu de alocație de stat și însoțită pe nedrept. Trebuie să recunoaștem că timpul și energia pierdută reprezintă o cheltuielă prea mare față de rezultatul obținut, care nu este altceva decît o simplă confirmare a unei obligații dinainte cunoscută. Încălcarea acestei obligații practic rămîne nesancționată, astfel încît unuia care se dovedește rău intenționat nu i se pot „zmurge” banii acordată de stat pentru copil decît printr-un șir nesfîrșit de procese. Problema trebuie simplificată printr-o reglementare judiciară care să permită nu numai obligația de restituire a banilor însușiți ci și pedepsirea unei acțiuni infracțiunii. Personal, am întîlnit numeroase alte situații — unele grave — ale abandonului familial pentru care, în prezent, nu există nici o reglementare legală. O serie de părinți evazionisti nu pot fi trimiși în judecată din cauza caracterului limitat al art. 454

din Codul penal. Dacă, după îndelungate și insistente cercetări infractorul nu este depistat, noi îl mai întocmim acte de trimitere în judecată, fiindcă în lipsa lui nu s-a putut stabili că acesta s-a sustras de la obligațiile familiale cu „rea voință”, adică nu s-a stabilit că desi ar fi avut posibilități materiale nu a plătit; regulat pensia de întreținere. Tribunalul, respectînd dispozițiile penale de sancționare a abandonului familial, cuprins în art. 454, al. 2, pe bună dreptate este îngrijit, în mod artificial, în posibilitatea de a sancționa cu severitate pe făptuitorul evident vinovat.

Mă întreb: plecarea „fără adresă” nu reprezintă totuși o dovadă certă a „relei voințe”? Dacă da, de ce ea nu este într-un fel prevăzută în legea penală?

Ar trebui reglementat, prin lege, domiciliul soților, deoarece în prezent există libertatea ca soții să aibă domiciliul separat.

Astfel de situații anormale sînt tot atîtea argumente care pledează pentru revizuirea legislației în vigoare în legătură cu sancționarea celor ce-și încalcă obligațiile, morale și legale, care le au față de propriii lor copii.

Barbu DRĂGĂNESCU
procuror

ANGAJAMENTE 1967

(Urmare din pag. 1)

zarea și automatizarea proceselor tehnologice, accelerarea vitezei de desfacere a produselor și reducerea stocurilor la sfârșit de perioadă, fabricarea cu prioritate a produselor proaspete solicitate de consumatori.

Lucrătorii acestei întreprinderi, conștienți de răspunderea ce le revine în aprovizionarea oamenilor muncii cu bunuri alimentare de calitate superioară, sînt hotărâți să-și respecte cuvîntul dat partidului — angajamentul socialist.

Combinatul poligrafic „Casa Științei”

Muncitorii, inginerii și tehnicienii Combinatului poligrafic „Casa Științei”, însușiții de dorința de a contribui cu forțe sporite la îndeplinirea indicatelor planului C.C. al Partidului Comunist Român din decembrie 1966, au caracterizat temeinic posibilitățile de a realiza și depăși sarcinile de plan pe 1967. Colectivul combinatului s-a angajat să depășească indicatorii de plan pe acest an cu:

- 1.500.000 lei la producția globală-marfă;
- 0,5 la sută la productivitatea muncii;
- 500.000 lei economii la prețul de cost;
- 500.000 lei beneficii;
- producția destinată exportului pentru anul 1967 va fi livrată integral pînă la 10 noiembrie 1967, cu 15 zile înainte de termenul stabilit în contract.

În anul 1967, ridicarea calității producției va fi preocuparea centrală a colectivului combinatului. Pentru îndeplinirea angajamentului, o atenție deosebită va fi acordată aplicării măsurilor care să asigure generalizarea folosirii tehnologiei standardizate la imprimarea producției de reviste și zăre, intensificării activității de control și îndrumare din partea cadrelor tehnice pe toate fazele de operații tehnologice, fapt înțelegându-se că îndeplinirea criteriilor de calitate aduce

în vedere îmbunătățirea eficienței economice a investițiilor noi, colectivul combinatului și-a propus: să atingă capacitatea, la parametrii proiectați, a instalației complexe de imprimare reviste în culori, în cursul trimestrului IV al anului 1967, față de termenul planificat — trimestrul II 1966; să pună în funcțiune instalația de imprimare zăre cu 30 zile înainte de termen; să dea în folosință, pînă la sfârșitul anului 1967, liniile automate de finisare a cârșilor legate și broșate.

Alte întreprinderi

Animată de dorința de a îndeplini în mod exemplar sarcinile ce le revin în acest an, muncitorii, inginerii și tehnicienii din numeroasele alte întreprinderi și-au luat în sufletul angajamentul în întregirea economiei socialiste. Ei și-au propus să descopere și să valorifice noi rezerve existente în unitățile din care fac parte, la scopul îmbunătățirii continue a calității produselor, creșterii producției și productivității muncii, obținerii de economii și beneficii peste plan, reducerea consumurilor specifice și economisirea metalului.

COLECTIVUL FABRICII DE CIMENT DIN MEDGIDIA s-a angajat să depășească principalii indicatori de plan cu:

- 4.000 tone clincher;
- 5.000 tone ciment;
- 1.250.000 lei la valoarea producției globale;
- 1.250.000 lei la valoarea producției marfă;
- 1.000 lei pe salariat spor la productivitatea muncii;
- 500.000 lei economii la prețul de cost;
- 1.000.000 lei beneficii.

FABRICA DE CELULOZĂ ȘI HIRTĂ „RECONȘTIȚĂ” DIN PIATRA NEAMȚ s-a angajat să depășească prevederile planului pe anul 1967 cu:

- 1.000.000 lei la producția globală;
- 1.000.000 lei la producția marfă vîndută și încasată;
- 1 la sută la productivitatea muncii;
- 200.000 lei economii la prețul de cost;
- 1.700 tone de celuloză;
- 200 tone de hirtă.

FABRICA DE PRODUSE REFRAC-TARE „VULTURUL-COMARNIC” s-a angajat să depășească prevederile planului pe acest an cu:

- 1.000.000 lei la valoarea producției globale;
- 1.000.000 lei la valoarea producției marfă vîndută și încasată;
- 2,3 la sută la creșterea productivității muncii;
- 250.000 lei economii la prețul de cost;
- toate produsele livrate vor fi de calitate I.

STOCUL SUPRANORMATIV ESTE EXPRESIA UNEI CONCEPȚII ECONOMICE NERAȚIONALE

Asigurarea procesului de producție cu cantități industriale de materii prime și materiale, cu semifabricate nu înseamnă deloc aglomerarea întreprinderilor cu stocuri supranormative. Accentuăm asupra acestei chestiuni, intrucît în unele unități economice din regiunea Dobrogea, datorită funcționării anormale a angrenajului producției-aprovizionare, s-au format asemenea stocuri supranormative de materii prime și materiale, produse finite și producție neterminată, în valoare de zeci de milioane lei. Nu se cunosc oare consecințele?

Cum să nu, ne-a răspuns tov. Constantin Hagiu, directorul cursurilor Dobrogea a Băncii Naționale. Aceste stocuri imobilizează

fonduri, împiedicîndu-le să intre în circuitul economic. În timp ce unele întreprinderi din regiune dețin stocuri, altele nu au ce să asigure o continuitate cît mai firească producției. De asemenea, se plătesc dobînzii penalizatoare la creditele restante, care încarcă prețul de cost.

— La ce valoare se ridică aceste dobînzii?

— Numai în 11 luni din anul trecut, unele întreprinderi dobrogeane au suportat dobînzii de peste 8.600.000 lei. Vorbim de prețul de cost. El nu a fost realizat, în perioada amintită. Pierderile sînt mai evidente, dacă ținem seama de faptul că anumite materiale se degradează.

Consecințele fiind clare, să analizăm cauzele formării stocurilor supranormative. Principala cauză ține de conducerea acelor întreprinderi care practică o aprovizionare empirică, fără a fundamenta temeinic nivelul necesităților. De pildă, Fabrica de celuloză „Palas”. Deși nu-i trebuiau, conducerea ei a dispus aprovizionarea suplimentară cu 303 tone coloranți organici, 62 tone sulfat de sodiu, 72 tone latex. Pur și simplu, consumurile specifice, destul de exagerate, nici nu sînt luate în seamă. În 1965 s-a ajuns la un consum de caolină pe tonă de celuloză de 124 kg, în loc să acționeze sau cel puțin să mențină acest nivel, conducerea fabricii a stabilit pentru 1966 un consum specific de 210 kg. Ca urmare, prin exagerări grosolane, aprobate de forul tutelar, la această fabrică au apărut 1.400 tone caolină în stoc supranormativ. La fel a procedat și conducerea U.S.A.S. Năvodari, „agomînd” felurite materiale care nu-i sînt necesare — 15.000 saci din polietilenă, 23,5 tone fontă cenușie. Iar Șantierul naval Constanța, ignorînd cerința de a acționa sistematic pentru economisirea metalului, și-a mărit cantitățile peste normativ cu 40 tone laminat din cupru, 60 tone tablă, 89 tone profile din oțel.

Disproporții în aprovizionare se constată și la I.C.I.L. Constanța, la întreprinderea regională de electricitate, la Fabrica de ciment Medgidia. Ne oprim mai mult asupra cazului I.M.U.—Medgidia, subordonată Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini.

— Întreprinderea noastră — ne-a spus tov. Virgil Oancea, inginer-șef — a avut în plan fabricarea a 130 de remorci de incălzit, descărcat și transportat furaje. Din trimestrul I al anului trecut am și început aprovizionarea, iar în luna mai înțreaga cantitate de materiale necesare se afla în magazie. În luna iunie calculele noastre, toate celelalte pregătiri s-au dovedit de prisos: întreprinderea de prototipuri masini agricole București ne-a comunicat că remorcile nu vor mai fi construite, intrucît prototipul va fi omologat în luna noiembrie, iar acestea vor intra probabil în fabricație abia în trimestrul III 1967.

— Poate că aminarea este întemeiată. De ce să fabricați niște produse care nu corespund cerințelor?

— Nu am cerut și nici nu cerem să producem utilaje de slabă calitate, care nu în timpul pasul cu tehnica modernă. Nici noi și nici beneficiarii nu am avea ce căștiga. Dar de ce ni s-a dat sarcina să le fabricăm? Direcția noastră tutelară ne-a încurcat.

— Cum ați acționat pentru lichidarea stocurilor create?

— Prin adresa 23546, din 3 august 1966, am solicitat Direcției generale autocomioane, tractoare și rulmenți să ne sprijine, să ne spu-

ne să facem cu ele. Dar nu s-au luat măsuri de redistribuire a materialelor care prisoesc.

Deci, direcția generală amintită a greșit de două ori. Consecințele? Dobînzii penalizatoare de peste 200.000 lei. Este o mostră de inoperativitate, de fugă de răspundere din partea forului de resort din Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini, care și cu alte prilejuri — forjarea unor piese de tractor — a lăsat „în aer” întreprinderea din Medgidia.

Ar fi totuși inexact dacă pentru toate stocurile supranormative existente la I.M.U.—Medgidia s-ar da vina numai pe forul de resort. Mult timp, în curtea întreprinderii au stat răsbindite 140 prese de balotat paie, 27 remorci cu un ax, 69 remorci auto și alte produse finite. La prima vedere s-ar părea că întreprinderea avea motive serioase ca să le „păstreze”. Lucrurile nu stau așa. Mai întii, ele au provocat nerealizarea producției marfă vîndută și încasată cu 2.354.000 lei. De expediat nici vorba — ni s-a spus la întreprindere — intrucît nu ar fi existat mijloace care să le transporte. Adevărul este altul. Din stafia Medgidia au fost repartizate întreprinderii suficiente vagoane, dar de fiecare dată la produsele ce trebuiau livrate se mai găseau cite ceva de completat. De ce atunci cînd se raportează terminarea unui produs nu se încheie toate operațiile de finisare?

La U.S.A.S. Năvodari am întilnit un alt aspect. Nu de mult timp, Consiliul Superior al Agriculturii a anunțat-o de urgență: „Unitățile agricole nu vor mai primi îngrășăminte fosfatice decît în vagoane a-coperite!”. Firește, măsura este bună. În acest fel se păstrează însușirile calitative ale substanțelor active din aceste îngrășăminte. Dar modificarea condițiilor de livrare trebuia anunțată mai din vreme, pentru ca uzina să poată procura vagoanele necesare. Planul de transport n-a năvălit și s-a schimbat imediat. Ca urmare în stocul supranormativ al uzinei s-au aflat îngrășăminte fosfatice în valoare de peste 7 milioane lei. De aceea, numai în 15 zile împrumuturile restante ale uzinei s-au ridicat la 5 milioane lei. La dobînda plătită mai trebuie adăugate și penalizările pentru nefolosirea vagoanelor desemnate, înscrise în planul inițial de transport.

Am punctat citeva cauze care duc la formarea stocurilor supranormative cu dublu scop: mai întii ele nu sînt inevitabile, și în al doilea rînd, prin efectele negative care le declanșează înăutătesc situația financiară a întreprinderii. Cauzele pot și trebuie evitate prin îmbunătățirea conținutului a normelor de consum — punerea lor de acord cu ultimele perfecționări tehnologice, calcularea și luarea în seamă a stocurilor, renunțarea din timp la unele reparații, o mai strînsă colaborare între serviciile de planificare, livrare și aprovizionare. Toate acestea trebuie să stea în atenția conducătorilor unităților economice, acum cînd eforturile colectivelor întreprinderilor sînt concentrate asupra producției în noul an. O intervenție mai operativă se impune din partea organelor de control preventiv ale fiecărei întreprinderi. Inspectorii Băncii Naționale să acționeze hotărît pentru prevenirea formării acestor stocuri supranormative, care dăunează economiei naționale.

Lichidarea stocurilor supranormative nu trebuie privită ca o acțiune de campanie, ci ca o sarcină permanentă și asupra acestei necesități e nevoie să intervenă prompt și cu măsuri energice forurile tutelare care au unități economice subordonate în Dobrogea. Totodată, apare necesar să se întărească răspunderea personală a conducătorilor de întreprinderi în domeniul aprovizionării, aplicîndu-se sancțiuni materiale celor care se fac vinovați de imobilizarea valorilor materiale în stocuri supranormative. Sistemul dobînzilor penalizatoare, plătit de din economiile și beneficiile care ar putea spori veniturile la bugetul statului, s-a dovedit în practică nu fiind eficient și incapabil să sensibilizeze conducătorii de întreprinderi, să le întărească spiritul gospodăresc.

Vasile MIHAI
correspondentul „Științei”

Lichidarea pierderilor de energie electrică — un mijloc de reducere a cheltuielilor de producție

(Urmare din pag. 1)

Este limpede că, mai mult ca orînd, în domeniul energiei se cer o înaltă calificare și o disciplină strictă în execuția oricărei operații, intrucît orice nepricepere și neatenție se pot solda uneori cu pagube materiale foarte mari. Ministerul Energiei Electrice a emis către unități ordinul nr. 231 în scopul creșterii siguranței în funcționarea instalațiilor, ridicării gradului de pregătire a personalului și încadrării acestuia într-o disciplină de lucru riguroasă. Din păcate, la unitățile întreprinderii regionale de electricitate Ploiești nu s-au luat toate măsururile pentru aplicarea întocmai a acestor instrucțiuni date de forul tutelar. Așa se explică de ce anul trecut au avut loc intreruperi în livrarea energiei electrice către anumite unități industriale din regiune, ceea ce le-a creat mari neajunsuri în procesul de producție.

Este de așteptat ca întreprinderea regională de electricitate Ploiești și întreprinderea de construcții-montaje Ploiești să ia fără îndoială măsuri hotărîte pentru îmbunătățirea radicală a muncii în sectorul de transport și distribuție a energiei electrice.

Deficiențe asemănătoare care se cer înlăturate de urgență stăruie și într-o serie de întreprinderi consumatoare. Frecvența opririlor accidentale la instalații este mare, datorită faptului că reparațiile și reviziile preventive nu se execută la timp și la nivelul cerut de precizările tehnice în vigoare. În centrălele proprii, agregatele rîmînci imobilizate în reparații pe termen îndelungat, peste termenele prevăzute. Un caz ni-l oferă

CUVÎNTUL CITITORULUI

Cînd unii le duc lipsa, alții le dau cu piciorul

Mulți călători care au trecut în ultima vreme cu trenul prin gara Brăila au putut vedea în apropierea ei cele mai bizare nivelări de teren. Zăpadă, vîscărită de vînt? Sub albul înmulțit se află peste 60 tone de azotat de amoniu, superfosfat și sare potasică, prețioase îngrășăminte chimice destinate unor G.A.S.-uri și cooperative agricole din raioanele Brăila și Măcin. Beneficiarii acestor produse nu se grăbesc să le transporte la sediu.

Mormane asemănătoare poate de proporții ceva mai mari, întilnim și în portul Brăila-dociuri. De o parte și de alta a liniei ferate zac, de luni de zile, peste 400

gospodăria noastră, așezată în vecinătatea Combinatului alimen-tar „Oltenia”, valorifică mari cantități de tălței de sfeclă, melasă și groturi de floarea-soarelui pentru îngrășarea taurinelor. Deși funcționează abia de doi ani, în acest scurt interval de timp, gospodăria a devenit o unitate rentabilă. Iată citeva rezultate înregistrate în cursul a 11 luni din anul trecut: consumul specific pentru 1 kg spor în greutate al animalelor a fost de 8,1 unități nutritive, față de 8,9 cit a fost prevăzută; efectivul mediu furajat este de 2.696 taurine, față de 2.274 planificat. În acest timp s-au livrat peste prevederi 161 tone carne, în timp ce prețul de cost a scăzut cu 0,32 lei pe kg. Pe această cale gospodăria a obținut un beneficiu de 1.034.000 lei, față de 354.000 lei cit era planificat.

Pentru a atinge o înaltă rentabilitate, am căutat să aplicăm în practică cuceririle științei în acest domeniu și să îmbunătățim permanent organizarea muncii și a procesului de producție. În funcție de anotimpul rece sau cald, toate animalele sînt cazute în 15 grajduri deschise, unde stau nelegate, avînd în padocuri apă și hrană. Aici ele au așternut permanent, adăugîndu-se la două sau trei zile alte pale pentru a se păstra un pat curat, uscat și călduros. Începînd din luna mai, cînd gînoul din grajduri a june de obicei la înălțimea de 1—1,5 m, se scoate la platformă sau se transportă direct în cîmp. Vreau să arăt că costul construcțiilor la noi este mai redus cu 35—50 la sută pe cap de animal, nefiind nevoie de standuri, sistem de legat, monoral, adaptatori individuale și alte dispozitive interioare. Ca urmare a desființării aștelor de furajare și de evacuare a bălegarului, a sporit suprafața utilă a grajdului cu sută la sută. De asemenea s-au concentrat la maximum mijloacele de mecanizare, folosindu-se o singură bucatărie furajeră.

Încă de la primirea animalelor în unitate, acestea sînt lotizate în funcție de vîrstă și greutate. Lotizarea se face cu foarte multă atenție de către oameni competenți, deoarece numai după aceasta se poate trece la aplicarea hrănilor diferite — cel mai important factor al îngrășării. La întocmirea rațiilor dăm o atenție deosebită sortimentelor de furaje și calității lor.

Unitatea noastră are numai 50 ha teren arabil, care este cultivat cu lucernă. Pentru mîntirea producției la această cultură s-a amenajat, în 1966, pe întregă suprafață un sistem de irigație cu apă din Jiu. Majoritatea furajelor se procură de la alte unități agricole și industriale. Deoarece hrînirea

TRIBUNA EXPERIENȚEI ÎNAINȚATE

Cum asigurăm creșterea rentabilității producției de carne

s-a axat pe furaje grosiere (cioc-lăi uruți) și reziduuri industriale (plevuri, praful de moară, tălțite diferite etc), am îmbunătățit permanent metodele de preparare în vederea ridicării calității gustative a acestora.

Este știut că majoritatea furajelor grosiere sînt sărace în proteine. Pentru acoperirea parțială a acestei deficiențe în vederea realizării raportului proteic necesar, am introdus în porții ureea sintetică, în soluție de melasă. În acest fel, 90 la sută din proteina necesară este înlocuită cu ajutorul ureei. La prepararea soluției de apă — melasă — uree, concentrația o calculăm în funcție de cantitatea de uree ce trebuie să revină pe cap de animal, în raport cu greutatea. Astfel, pentru 100 kg greutate vie

se folosesc 25—30 g uree, proporția amestecului fiind o parte uree și 9 părți melasă. Prepararea soluției se face într-un bazin destinat exclusiv acestui scop. Aceasta este bine omogenizată înainte de folosire, iar repartizarea pe stratul de furaj se face cît mai uniform. Operațiunea de umectare și amestec se repetă pînă la completarea întregii cantități de furaje necesare aceluiași rației. Introducerea ureei în rație se face treptat pentru ca animalele să se obișnuiească cu ea. În primele zile le admîstrăm numai cite 10—15 g uree și abia după 12—15 zile se ajunge la doza normală.

Vreau să subliniez în mod deosebit că succesul în îngrășarea taurinelor depinde de respectarea cu

strictețe a regulilor hrînirii diferențiate, asociată cu o întreținere corespunzătoare. În acest scop, o mare atenție am acordat-o instruirii ingrijitorilor la învățămîntul agrozotehnic. Mulți au obținut la animalele pe care le îngrășeasporuri de creștere în greutate de peste 900 g pe zi, cu un consum redus de unități nutritive. Avem încă mari rezerve pentru a lucra în continuare producția de carne și mai ales pentru reducerea prețului de cost. Colectivul de muncitori și tehnicieni din gospodăria noastră nu-și va precupeți eforturile pentru ca aceste rezerve să fie puse în valoare.

Nicolae MARX
directorul G.A.S. Podari — regiunea Oltenia

Existența acestora a dus la creșterea consumurilor specifice de energie electrică și la plata unor penalizări la factorul de putere.

Există în regiune o serie de uzine constructoare de mașini, mari consumatoare de energie electrică, unde reglarea curbei de consum se poate face ușor. Între acestea se numără și uzina „I. Mai” Ploiești. Dacă s-ar introduce aici preîncălzirea otelului cu flacăra de gaz în oxigen, direct în cuva cuprului — o problemă ce a mai fost ridicată — s-ar obține o economie de circa 200 kilowati-ore pe tonă oțel, ceea ce ar însemna 3 milioane kWh pe an, precum și o reducere a puterii absorbite în orele de vîrf de sarcină cu circa 1.000 kilowati.

De ce nu se pune în aplicare o asemenea propunere economică, nimeni nu poate înțelege. De alfel, la uzina „I. Mai”-Ploiești se constată o slăbire a interesului față de activitatea energetică. Este de neînțeles de ce conducerea uzinei a găsit de cuviință să desființeze serviciul energetic și să-l subordoneze mecanicului-șef.

Sînt reale posibilități ca în întreprinderile industriale din regiune să se obțină în acest an rezultate superioare în utilizarea energiei

electrice. Dar pentru aceasta este nevoie în primul rînd să se desfășoare acțiuni susținute pentru prevenirea avariilor și reducerea duratei acestora, punîndu-se accent pe o mai bună organizare și dotare a echipelor de intervenție, pe înființarea echipelor „Pram” la unitățile mari consumatoare de energie electrică. Concomitent, este necesar să fie lichidate orice surse de risipă și pierderi de energie electrică, desființîndu-se o muncă perseverentă pentru reducerea consumurilor specifice, creșterea coeficientului de încărcare a agregatelor productoare și consumatoare de energie electrică, lichidarea mersului „în gol” al mașinilor, îmbunătățirea factorului de putere, introducerea de procese tehnologice moderne, cu consumuri cît mai mici de energie. Toate acestea presupun ca în fiecare întreprindere să fie elaborate măsuri concrete și eficiente care să vizeze nemijlocit buna gospodărire a energiei electrice, urmîndu-se pas cu pas ca aplicarea lor în viață.

Ing. Ștefan STANCU
șef de sector al secției economice a Comitetului regional Ploiești al P.C.R.

Constantin CAPRARU
correspondentul „Științei”

tone de îngrășăminte chimice și insectofungicide. Multe unități din agricultură au o mare nevoie de îngrășăminte chimice, iar statul tocmai de aceea face eforturi serioase pentru mărirea simțitoare a capacităților de producție. Cînd se pune alfa preț pe aceste îngrășăminte, cum este posibil ca ele să fie depozitate pe unde se nimereste, iar cei vinovați de această risipă să nu fie sancționați? La o sesizare de acum cîteva luni, Departamentul gospodăriilor agricole de stat a răspuns

„Înainte” din Brăila săle își vor transporta imediat îngrășămintele. În ceea ce privește cantitățile care erau pe rampe, se arată că ele au fost ridicate. Acest răspuns este însă infirmat de fotografia alăturată. Așa cum se vede în fotografie, mormanele de îngrășăminte chimice din apropierea rampei C.F.R. Brăila nu s-au urnit încă de la locul lor.

Se pune întrebarea: beneficiarii cărora le-au fost repartizate aceste îngrășăminte chimice — răspuns

ziarului gospodăriile agricole A. PETRACHE
tehnician

LA BAZA FIECĂREI SPECIALITĂȚI TEHNICE, O PROFUNDĂ CULTURĂ ȘTIINȚIFICĂ

(Urmare din pag. 1)

posibilități largi de adaptare în lumina cerințelor actuale este conturată prin disciplinele de cultură tehnică generală, asupra cărora accentul trebuie să fie sporit în mod considerabil.

În grupa de discipline de cultură tehnică generală, unele, prin natura lor, sînt în mod necesar ample, deoarece au o sferă foarte largă, rezultată din varietatea capitolelor care o compun, din multitudinea și complexitatea problemelor, din legătura pe care trebuie să o stabilească cu disciplinele de specialitate, din necesitatea de a forma, ca prim început, gândirea tehnică.

Se înțelege că pentru a limita volumul materiei, un curs de cultură tehnică generală trebuie să-și păstreze caracterul de ansamblu, să trateze la ficare capitol, la nivel rezumativ și în lumina rezultatelor cercetărilor științifice la zi, probleme fundamentale pentru toți studenții, iar în dezvoltarea anumitor capitole să țină seama de specificul facultății sau al secției. Sînt de părere că în felul acesta se asigură o mai ușoară accesibilitate ulterioară a problemelor de specialitate, chiar și o decongestionare a disciplinelor din acele secții. Axind cursul pe principii și renunțînd la prea multe amănunte teoretice și constructive, se câștigă în claritate, se ușurează asimilarea și asigură valabilitatea celor expuse timp mai îndelungat în raport cu progresul. În folosirea noțiunilor și relațiilor învățate de student la alte discipline, reeditarea demonstrațiilor ar prezenta o irosire de timp. În sfîrșit, supraîncălzirea unei discipline de cultură tehnică generală cu demonstrații de detalii ar duce la pierderea esențialului: perspectiva fenomenelor și claritatea concluziilor. Nu este acceptabilă nici renunțarea exagerată la demonstrații, deoarece aceasta ar duce la educația greșită a gândirii în sensul de „crede fără dovezi”. Cred că la stabilirea timpului acordat unei discipline în planul de învățămînt, alături de amploarea cursului, urmează a fi luat în considerare gradul lui de utilizare pentru disciplinele care urmează.

Locul și amploarea proiectării, ca aspect al pregătirii în învățămîntul tehnic superior, constituie, de asemenea, obiectul unor largi discuții pe plan mondial. După părerea mea, este necesar să se acorde o atenție mare proiectării, văzînd însă proiectarea prin prisma nivelului actual al tehnicii. În producție, prin proiect, inginerul calculează și exprimă — prin desen — concepția obiectului de realizat. Munca de detaliere și de desene de amănunt se execută de proiectanți (fără diplomă de inginer) și de desenatori. Putem accepta deci un număr mai redus de planșe, corect desenate, cu un conținut tehnic științific bogat, evitîndu-se consumul de timp cu multă muncă brută, cu desene de detaliu care unorii chiar se repetă.

O componentă esențială a pregătirii tehnico-științifice a viitoarelor cadre ingineresti o constituie de asemenea munca în laborator. Învățămîntul superior. Sporirea atenției asupra disciplinelor de cultură tehnică generală ridică pe

prim plan necesitatea dezvoltării cu precădere a laboratoarelor aferente.

Selecția viitorilor ingineri începe prin concursul de admitere în învățămîntul tehnic superior. Selecția riguroasă se continuă însă pe întregul parcurs al studiului; apar pe acest parcurs unele „praguri” care, în mod necesar, scot în mod pregnant în evidență măsura în care aptitudinile și pregătirea sînt suficiente pentru depășirea lor. Sînt mulți respinși la disciplinele matematice deoarece acestea fac, și trebuie să facă, o primă triere spre a se constata formarea judecătii și însușirea temeinică a acelor cunoștințe de bază care sînt necesare tuturor disciplinelor care urmează, instrument de atacare științifică a tuturor problemelor. De obicei prima sesiune de examen la „Organe de mașini” se încheie la unele grupe cu note bune și foarte bune, fără pierderi, dar și cu mulți respinși — la unele facultăți — deoarece această sesiune de atacare științifică a tuturor problemelor. De obicei prima sesiune de examen la „Organe de mașini” se încheie la unele grupe cu note bune și foarte bune, fără pierderi, dar și cu mulți respinși — la unele facultăți — deoarece această sesiune de atacare științifică a tuturor problemelor.

Prin contribuția adusă la marile înfăptuiri socialiste, tinerii absolvenți ai școlii noastre superioare au continuu dovezi de capacitate și de pregătire corespunzătoare. Depistarea, urmărirea și stimularea elementelor bine dotate, cu dragoste pentru meseria aleasă, constituie de datorie ce le revine — încă din timpul studiului — are în prezent valoarea unui puternic imperativ. Ajutarea dezvoltării posibilităților lor prin cercurile științifice studentesti, atragerea elementelor foarte bune în colectivele de cercetare ale cadrelor, sporirea numărului de proiecte de diplomă cu caracter de cercetare legate eventual de o practică finală într-un institut de cercetare științifică, mărirea orizontului cunoștințelor lor prin cursuri facultative organizate pe probleme care depășesc cadrul cursurilor obișnuite — sînt tot atîtea căi pentru selecția și formarea cadrelor de înalt nivel. Încercarea treptată a efortului depus de cadrele didactice pentru aducerea studenților slabi la un nivel mai înalt — care de regulă rămîn totuși la limita inferioară sau cel mult mediocri — prin munca de orientare a studenților buni și foarte buni spre nivelul de activitate cerut inginerului de mîine — constituie, după părerea mea, o problemă deosebit de importantă și de interesantă pentru specialiștii, amintînd că George Asachi și Ion Heliade Rădulescu, continuând cu alții V. Alecsandri, A. Russo, C. Neagruzi, B. P. Hășdeu, A. Odobescu, I. L. Caragiale, M. Eminescu, G. Barbu, I. Vulcan, pentru a ajunge la scriitorii și cărturarii secolului nostru, N. Iorga, Camil Petrescu, Liviu Rebreanu, G. Călinescu, Victor Ion Popa, G. M. Zamfirescu, I. M. Sadoveanu, M. Sebastian și mulți alții, concepțiile despre tea-

ria decorativă a cunoscut în ultima vreme o dezvoltare remarcabilă în țara noastră. De la micile obiecte de decorație interioară — ceramică, sticlă, imprimeuri, textile — pînă la obiectele de podocăbă sau cadouri și la decorația monumentală destinată arhitecturii și spațiilor verzi există astăzi realizări de o înaltă și bun gust cu care ne putem mîndri. Obiectele de artă decorativă ale artiștilor noștri sînt din ce în ce mai solicitate, iar la expozițiile de pretutindeni sînt apreciate și încununate de succes. Mai mult poate decăi alte domenii ale artei, artă decorativă dovedește din ce în ce mai mult legătura și cu viața, cu spiritul modern, contemporan și cu tradiția în același timp.

Dacă, în general vorbind, succesele amintite se datoresc în cea mai mare parte unui număr de artiști talentați — mulți dintre ei tineri — și unei bune orientări primite din partea Uniunii Artiștilor Plastici, se poate spune totodată că ceea ce s-a realizat încă nu acoperă decît în mică măsură necesitățile, exigențele societății noastre. Foarte multe din obiectele de care am vorbit rămîn unicate, de care în ultimă instanță nu beneficiază decît colecționarii de artă sau muzeele. Altele sînt reproduse în serii foarte mici, de asemenea insuficiente, și de cele mai multe ori inaccesibile ca preț, iar cele mai multe, cele impropriu numite „artizanat românesc” și care se găsesc peste tot — acestea nu au nimic comun cu arta autentic românească, cu concepția despre artă nici a creatorului cult, nici a celui popular.

„Artizanat” a însemnat întotdeauna obiectul de artă produs de meșteșugarii după modelul artiștilor. Aceste modele au circulat din tată în fiu, din generație în generație, transmișind o dată cu meșteșugul și credința în frumos, respectul pentru creație. Stau mărușie în toate muzeele asemenea obiecte, ilustrînd rafinamentul artiștilor din diferite epoci și circulația creației lor în cadrul civilizației respective. Obiectul de artizanat însă nu este destinat muzeului. El trebuie să aprobe valoarea prin circulație îndelungată.

Dezvoltarea istorică necesară a societății, evantai uriaș al tehnicii și industrializării au produs alterarea în bună măsură a aspectului utilitar al artizanatului. Mașina de pusă să coacă, să facă oale, scune, podocabe etc. S-au ivit creatorii care s-au conceput frumos pentru posibilitățile mașinii, menită să-l împună pe scară întinsă.

Obiectul de mîină, amenințat de

industria, nu trebuie însă să dispară. În ambianța frumosului cotidiană absența lui se face tot mai simțită. A apărut necesitatea reinnoirii tehnicii de mîină, capabilă să evite reproducerea obiectului de mîină, să-i conferă căldură, sentiment, măiestrie, fantezie, rafinament și poezie. S-a ivit necesitatea unui artizanat care să răspundă la aceste cerințe spirituale ale omului, ca și celele arte, arizantatul viitorului căpătînd astfel sensul de artă majoră.

Tradiția artei populare românești asocia întotdeauna frumosul cu utilul, creatorii anonimi își afirmă măiestria împodobind obiectele de port, de uz casnic, unelte de muncă. Tradiția aceasta ar putea fi reinviată. O dată cu dispariția artizanatului utilitar s-au îndepărtat însă de aceste preocupări și artiștii creatori. Meșteșugarii fără priceperea artei, solicitați de unii funcționarii din comerț, au început

rațarea dilematismului și a lipsei de respect față de valoarea tactică și a tradiției, față de ceea ce se cuvine omului de azi! Despre aceste obiecte pseudoartistice, pseudoetnologice s-a scris pe larg în mai multe articole anterioare, subliniindu-se și daunele pe care le aduc. În rândurile de față insist asupra altor aspecte — practice — ale problemei.

O punere în valoare și o evidențiere a adevăratei tradiții arizantale românești printr-un muzeu de artă decorativă, o reorganizare a muzeului de etnologie și a muzeului de artă populară ar antrena publicul la cunoașterea valorilor proprii, caracteristice noii. Respectul și dragostea pentru artă decorativă și schimbarea unor mentalități deformate asupra acesteia ar putea fi promovate și printr-o mai mare prețuire acordată obiectelor de bun gust realizate de artiștii noștri, inclusiv

este necesar ca artiștii să înțeleagă că reproducerea obiectului de artă decorativă nu este degradantă, ci, dimpotrivă, multiplică însăși valoarea lui — prin circulație, sporind funcția spirituală pe care un astfel de obiect o implică, intrînd în casele oamenilor iubitori de cultură. Pentru a înțelege aceasta, și trebuie ajuțați organizați; de multe ori, obiectele de artă decorativă pe care artiștii le realizează rămîn „splendori dubioase” din punct de vedere tehnic. Din lipsă de atitudine și de utilitate, și nu pot aprofunda meșteșugul, fără de care obiectul nu-și poate recăpăta, prin reproducere, valoarea lui deplină. Aceste atitudini în mod normal ar trebui organizate și dotate de fondul plastic, pentru a nu obliga artiștii să-și amorteze cheulțiile din pretul de cost al lucrărilor — și așa destul de încredințate și inaccesibile de multe ori. Pentru acoperirea necesităților și cantitative din ce în ce mai mari, alți ale comerțului interior și al celui exterior, se impune prelucrarea modelelor de la artiștii de către atelierele meșteșugărești organizate, capabile de a face față unui lucru de mîină de calitate. În acest scop trebuie să se creeze un nou climat necesar dezvoltării și înțelegerii celor mai înalte expresii ale artei contemporane, reînvierea artizanatului bazat pe funcția estetică și necesitate spirituală.

Dacă un institut aparte nu poate lua ființă, atunci măcar programul învățămîntului artelor decorative să reflecte aceste preocupări. Absolvenții institutelor de arte plastice, secția ceramică, trebuie să știe să dea și la rotă oala, dar și să construiască sculptural un volum meșit să decoreze o crăciună. Cel ce învață textilele trebuie să știe și cum să facă o scordă sau o stofă de mobilă, dar și cum să decoreze în genul tapiseriei monumentale holul unei clădiri publice. Sînt, de asemenea, foarte puțin abordate în spirit decorativ — și chiar pe cale de dispreț — tehnica lemnului, a unor metale sau a emailurilor pe metal. Activitatea absolvenților trebuie mai judicious dirijată. Absolvenții valoroși se pierd de multe ori prin repartizări necorespunzătoare. Realitatea este că sînt foarte puțini decoratori de calitate, față de nevoile existente și mereu crescînde. Cred că acolo unde există condiții ar putea fi chiar create anumite centre de artă decorativă. Dacă am vorbit de o dezvoltare remarcabilă a acestor arte în Bucurșii, situația în provincie este adeseori critică. Situația ar merita să fie amplu analizată și oricum s-ar impune întărirea filialetelor U.A.P. din provincie cu absolvenți ai școlilor de artă decorativă. Ar fi utilă, aș spune chiar necesară — crearea unui centru ceramic la Constanța. Un atelier prevăzut cu un cuptor folosind argila de Medgidia ar crea posibilități alte pentru acoperirea nevoilor de ceramică mică, cît și, mai ales, în vederea mobilării imenselor noi spații verzi cu volume decorative — finții, sculpturi din gresie-ceramică. Doi sau trei absolvenți ar putea lucra permanent aici conducînd și cu alți ceramiciști cu experiență. În încheiere, mă refer la problemele colaborării, ale schimbului de experiență cu specialiștii de peste hotare. Organizarea unor seminarii sau simpoziune pe tema ceramicii monumentale l-ar antrena pe artiștii pentru acoperirea, cel puțin în parte, cu obiecte de agrement, a hotelului nostru. Investiții modeste ar aduce roade considerabile.

Artă decorativă, statornicie pe fașagul ei normal, poate contribui substanțial la intrinsecitatea vechii noastre aștăzi, și, totodată, poate face din casele noastre, din orășelele noastre, marelui nostru vii al viitorului. Dar pentru aceste trebuie s-o reprim în drepturile sale.

Să reabilităm ARTIZANATUL!

de Patriciu MATEESCU

să producă în serie mare un șez-lez artizanat destinat sensibilității vulgare. Artiștii au început să desconsidere și el artizanatul, să-l disprețuiască, socotindu-l artă inferioară, minoră.

Acesta mentalitate mai dăinuie încă la mulți. Dar cu sau fără voia unora, lucrurile merg mai departe. S-au ivit artiștii care s-au apropiat treptat de ramuri intrate din păcate în desuetudine: ceramică, sticlă, tapiserie. A fost un prim pas. Drumul care merge de parcurs este mult mai lat, căci este nevoie de reabilitarea noțiunii de artizanat, arătînd clar că, în primul rînd, nu orice atinge sensibilitatea în chip dulesc este artizanat: nici pășărele din jeniile, nici dansatoarele din ipos vopsit, nici străchinele din lemn pictat, nici suiele sau „aplicele” din lemn lustruit. Ele sînt deseori bazele pe încu-

prin acordarea exigentă a unor premii stimulative. Nu numai

Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, Casa Creației Populare, Uniunea Artiștilor Plastici ar putea lua astfel de măsuri stimulative, dar și statul popular, Ministerul Comerțului Interior și cel al Comerțului Exterior. Expoziția de artă decorativă 1966 a fost organizată cu scopul de a stimula obiectul de calitate destinat turizilor. O.N.T., care este direct interesat, ar fi putut comanda și premia celele obiecte care pot prezenta la turistului, element, valoarea creației românești.

Obiectele de artă decorativă sînt menite a intra tot mai mult în viața cotidiană. Pentru aceasta, pe lângă mentalitatea publicului, mai trebuie schimbată, în bună măsură, chiar mentalitatea unor artiști. Dacă s-au realizat și vor mai fi încă realizate unicate de valoare,

La Expoziția bională de pictură și sculptură din sala Dalles Foto: Gh. Vințilă

UN OBIECTIV ACTUAL AL CERCETĂRII ESTETICE: GÎNDIRII TEATRALE ROMÂNEȘTI TRADIȚIA

Un turneu al teatrelor naționale și o sesiune de comunicări științifice organizate în orașul Iași au încheiat manifestările prilejuite de împlinirea a 150 de ani de la prima reprezentare teatrală în limba română. Participarea la sesiunea găzduită de filiala Ieseană a Academiei, unde cercetătorii din diferite centre au comunicat rezultatele investigațiilor lor în trecutul teatrului românesc, mi-a sugerat ideea articolului de față.

Nu formularea unor considerații post-festive este scopul îndrăgitor de mai jos, ci dorința de a exprima câteva păreri privitoare la relația teatru-gîndire teatrală și la evoluția acestei relații în istoria culturii noastre. Nu spun o nouă teorie pentru specialiștii, amintînd că evom bogate, dar încă insuficient valorificate tradiții în domeniul gîndirii teatrale originale. Mai toți marii noștri oameni de cultură au înscris, programatic sau incidental, în aria lor de preocupări diferite probleme ale teatrului.

Încopînd cu acei corții, deschițătorii de drumuri în organizarea învățămîntului, presei, a teatrului în limba patriei, care cu est George Asachi și Ion Heliade Rădulescu, continuând cu alții V. Alecsandri, A. Russo, C. Neagruzi, B. P. Hășdeu, A. Odobescu, I. L. Caragiale, M. Eminescu, G. Barbu, I. Vulcan, pentru a ajunge la scriitorii și cărturarii secolului nostru, N. Iorga, Camil Petrescu, Liviu Rebreanu, G. Călinescu, Victor Ion Popa, G. M. Zamfirescu, I. M. Sadoveanu, M. Sebastian și mulți alții, concepțiile despre tea-

triu, generatoare de înnoiri, creșteri, impulsuri, căutări s-au înălțat într-o nelătruptă și unitară suită de aspirații naționale și ideale estetice.

În paginile consacrate teatrului, scriitorii amintii au lăsat prețioase mărturie asupra mișcărilor teatrale a timpului lor, au schițat direcțiile spre care se îndreptau ideile, au subliniat interesele teatrale și celele arte, au comparat teatrul nostru cu cel al altor popoare, au intervenit în dezbateri teoretice pe marginea diverselor curente și modalități teatrale, cu creionat profilurile unor eminenți slujitori ai Thaliei (dramaturgi, regiști, actori), cu comentarii spectacole, au îndrumat cu prestigiu și competență gustul publicului.

În scrierile teatrale ale acestora se află germeni unei gîndiri sornonitoare, expresie înaltă a genului artistic al poporului român. Este o adevărată datorie patriotică adunarea în volume antologice a acestor pagini care atestă elevașencia marilor spirite creatoare, contribuția lor la afirmarea spiritualității poporului prin mijlocul teatrului.

TEATRE

- Teatrul de operă și balet: COSI FAN TUTTE — 19,30.
- Teatrul de stat de operă: PAGANINI — 19,30.
- Teatrul Național „I. L. Caragiale”: (sala Comediei) EURIDICE — 19,30; (sala Studiu) CASTILIANA — 19,30; NUNTA ÎNSINGURATĂ — 20.
- Teatrul de Comedie: INSULA — 20.
- Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (sala din Bd. Șchiu Măgureanu nr. 1): D-ALE CARNAVALULUI — 19,30; (sala din str. Al. Sahia nr. 78 A): CAZUL OPPENHEIMER — 19,30.
- Teatrul „C. I. Nottara” (sala Magheru): PATIMI (premieră) — 19,30; (sala Studiu): SCAUNELE — 20.
- Teatrul Muncitoresc C.F.R. (la Sala Palatului): PAHARUL CU APĂ — 19,30.
- Teatrul „Barbu Delavrancea”: VIFORUL — 20.
- Teatrul Mic: JOCIUL IELELOR — 19,30.
- Teatrul „Tănărică” (sala din Calea Victoriei): GULIVER ÎN ȚARA FAPȘILOR — 10.
- Teatrul satiric-muzical „C. Tănase” (sala Victoria): COLIBRI MUSIC-HALL — 19,30.
- Ansamblul artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor: ASA SE JOACĂ PE LA NOI — 19,30.
- Circurile: SPECTACOL PREZENTAT DE ARTIȘTI DIN R. S. CECOSLOVACĂ — 19,30.

CINEMA

- EL GRECO: PATRIA — 10; 12,15; 14,30; 16,45; 18; 21,15. CAPITOL (completare Marea Sarmalișă... Marea Neagră) — 9; 11,15; 13,45; 16; 18,30; 21. FERAR — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21. EXCELSIOR — 9,45; 12,15; 14,45; 17,15; 20 (la ultimele două completare Pe armele unui reportaj).
- CARTEA DE LA SAN MICHELE: REPUBLICA — 9; 11,30; 14,30; 19; 21,15. MODERN — 9; 11,30; 14,30; 19; 21,15. AMBELE COMPLETARE DIFERITE SPRE SUCCES, FESTIVAL — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21.
- MONDO-CANE (ambele serii): LUCEAFĂRUL — 9,30; 13; 16,30; 20. BUCUREȘTI — 9; 12,30; 16,30; 20.
- SANJURO: MELODIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21. FLAMURA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
- HEIDI, FEȚIȚA MUNTILOR — 10; 12; 14. PĂIANJENII (ambele serii) — 16,30; 19,30: CINEMATECA.
- NEVESTE PERICULOASE: TEMO — 9; 11,15; 13,30; 16,30; 20,45.
- RIDEM CU STAN ȘI BRAN: LUMINA (completare Florin și noi cu țara) — 8,45; 11; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45. MIORITA (completare Căminul cupercilor) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
- BALADA DIN HEVRSURK: VICTORIA — 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21. AURORA (completare Pe urmele unui reportaj) — 8,45; 11; 13,15; 15,30; 18,15; 20,30.
- BANDA DE LĂȘI: UNION — 15,30; 18; 20,30.
- PROGRAM PENTRU COPII: DOINA — 9; 10.
- ZORBA GRECUL: DOINA — 11,30; 15,15; 18; 20,45.
- DRUMUL SPRE SUCCES — BELSUG ȘI CALTAIE — ORIZONT ȘTIINȚIFIC Nr. 8 — DOUA GRASE: CANTONAMENTUL — AFLE ÎN FERICOL — FESTIVALUL: TIMPURI NOI — 9—21 în continuare.
- CEI SAPE DIN TEBE: GIULEȘTI (completare Constituirea de constituire a Consiliului Național al organizației de pionieri) — 15,30; 18; 20,30. COLENTINA (completare Puiu) — 15,30; 17,45; 20.
- POVEȘTEA PROȘTIEI MELE: INFIRĂTAREA ÎNTRE POPOARE (completare Orizont științific nr. 7) — 14; 16; 18; 20.
- MOS GERILĂ: DACIA (completare Plesca) — 8,45; 11; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30. FLOREASCA (completare Prin muzele Capitalei) — 9; 11,15; 14; 16,15; 18,30; 20,45.
- BARBĂ ROȘIE (ambele serii): UNIREA — 16; 19,30. POPULAR — 16; 19,30. LIRA — 16; 19,30.
- FEMEILE: FLACĂRA (completare Jocul) — 15,30; 18; 20,30.
- MAIGRET ȘI AFACEREA SAINT-FIACRE: FERENTARI — 15,30; 18; 20,30.
- OMUL DIN RIO: VITAN (completare Vox Maris) — 15; 17,30; 20; VIITORUL — 15,30; 18; 20,30.
- ANUNT MATRIMONIAL: MOSLOR — 15,30; 18; 20,30.
- CHIMARON — cinemascope: CRINGAȘI — 15,30; 18; 20,30.
- WARLOCK — cinemascope: COSMOS — 9,30; 18; 20,30.
- GIUSEPPE LA VARSOVIA: VOLGA — 9,30; 12,15; 15; 17,45; 20,30. RAHOVA (completare Orizont științific nr. 7) — 15,30; 18; 20,30.
- DIPLOMATUL GOL: PROGRESUL (completare Mimetism) — 15,30; 18; 20,30. DRUMUL SĂRII (completare Pata) — 15,30; 18; 20,30.
- ANGELICA, MARCHIZA „INGERILOR” ȘI MINUNATA ANGELICA — cinemascope: COTROCENI — 10,30; 15; 19.

TELEVIȚIUNE

- 18.00 — Pentru copii și tineretul școlar: — Mică interpretă marii spănte. — Intilnire cu eroi îndrăgiți din filme românești.
- 19.00 — Televizorul de seară.
- 19.20 — Buletinul meteorologic.
- 19.25 — Cincisprezece minute cu iluzionistul italian Genaro Trevisan.
- 19.40 — Actualitatea cinematografică.
- 20.00 — Tele-enciclopedia.
- 21.00 — „In anul...” e Iulie iar” — montaj din melodiile lui Lopez.
- 21.40 — Contrapunct ritmic cu formație condusă de Richard Oganitzki.
- 22.00 — Filmul serial „Baronul”.
- 22.50 — Telesport.
- 23.00 — Televizorul de noapte.

CONCERTE

În concertul de azi (ora 20), din studioul Radio-televiziunii, orchestra simfonică a Filarmonicii de stat „George Enescu” dirijată de Mircea Cristescu prezintă „Variațiuni simfonice” de Ludovic Feldman și „Diversiuni pe o temă” pentru orchestră și pian (mîna stîngă) de Benjamin Britten (solist: Yonty Solomon, cele Anglia) și Simfonia a III-a cu orgă de Saint Saens (la orgă: Helmut Plattner).

Mihai FLOREA

Sesiunea Comisiei mixte româno-iugoslave de colaborare economică

În zilele de 12 și 13 ianuarie 1967 au avut loc la București lucrările celei de a III-a sesiuni a Comisiei mixte româno-iugoslave de colaborare economică.

Comisia a examinat îndeaproape hotărârile sesiunii precedente, constatând că au fost obținute importante succese în dezvoltarea colaborării economice și schimburilor de mărfuri dintre cele două țări. Prevederile Acordului comercial pe perioada 1961-1965 au fost realizate și depășite, iar noul Acord de durată până în 1970, cât și protocoalele comerciale anuale pe 1966 și 1967 vor fi în continuare creșteri substanțiale, an de an, ale volumului livrărilor reciproce de mărfuri.

A fost examinat raportul Comisiei mixte româno-iugoslave pentru construirea Sistemului hidroenergetic și de navigație Porțile de Fier, constatându-se că rezultatele obținute până în prezent au creat premise necesare pentru ca acest important obiectiv să fie executat în termenele stabilite prin Acordul dintre guvernele României și Iugoslaviei.

De asemenea, au fost analizate noi posibilități de largire în continuare a colaborării economice bilaterale, stabilindu-se o serie de măsuri, îndeosebi în industria extractivă, industria metalurgică și construcțiile de mașini, precum și în domeniul transporturilor, telecomunicațiilor și turismului.

În dorința de a determina noi căi pentru extinderea colaborării dintre industriile celor două țări, fiind seamă de condițiile favorabile pe care le creează în acest scop procesul promovat de diversificare și de ridicare neîntreruptă a nivelului tehnic-calitativ al producției ce are loc în economia României și

Iugoslaviei, comisia a analizat posibilitățile și a stabilit un program de măsuri pentru organizarea și dezvoltarea cooperării industriale dintre cele două țări.

Documentele încheiate ca rezultat al lucrărilor actualei sesiuni au fost semnate din partea română de Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, iar din partea iugoslavă de Aleksandar Grljickov, membru al Vecei Executive Federale.

La semnare au asistat Mihai Marin, adjunct al ministrului afacerilor externe, Iakša Petric, ambasadorul R.S.F. Iugoslavia la București, membri ai ambasadelor, precum și experții celor două delegații guvernamentale.

PLECAREA DELEGAȚIEI GUVERNAMENTALE IUGOSLAVE

Vineri seara a părăsit Capitala, delegația guvernamentală a Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, condusă de Aleksandar Grljickov, membru al Vecei Executive Federale, care a participat la lucrările celei de-a III-a sesiuni a Comisiei mixte româno-iugoslave de colaborare economică. La plecare, în Gara de Nord, delegația a fost condusă de Roman Moldovan, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Mihai Marin, adjunct al ministrului afacerilor externe, cadre de conducere ale unor ministere și instituții centrale. Au fost prezenți Iakša Petric, ambasadorul R.S.F. Iugoslavia la București, și membri ai ambasadelor.

(Agerpres)

Semnarea acordului cultural româno-olandez

La Ministerul Afacerilor Externe a avut loc vineri dimineața semnarea acordului cultural româno-olandez.

Acordul a fost semnat de Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, și de Joseph Luns, ministrul afacerilor externe al Olandei.

La semnare au fost prezenți Pompiliu Macovei, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, George Macovescu și Vasile Gliga, adjuncți ai ministrului afacerilor externe, Jean Livescu, adjunct al ministrului învățământului, Ion Pas, președintele Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, George Elian, ambasadorul României în Olanda.

La amiază, ministrul afacerilor externe al Olandei, Joseph Luns, împreună cu persoanele care îl însoțesc, a părăsit Capitala, plecând într-o călătorie în regiunea Brașov. Oaspețele este însoțit de George Elian, ambasadorul României în Olanda, și Vasile Sandru, directorul protocolului din Ministerul Afacerilor Externe, precum și de ambasadorul Olandei la București, Joost B. Haverkorn van Rijsewijk, și membri ai ambasadelor.

CU PRILEJUL ANIVERSĂRII ELIBERĂRII VARȘOVIEI

Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a eliberării Varșoviei, ambasadorul R. P. Polone la București, Wiesław Sobierajski, a organizat vineri, în saloanele ambasadei, o întâlnire prietenească. După cuvântul ambasadorului despre însemnătatea acestui eveniment în istoria poporului polonez, au fost prezentate două filme dedicate Varșoviei și cetățenilor ei. Cel prezent, printre care se aflau Vasile Gliga, adjunct al ministrului afacerilor externe, reprezentanți ai unor instituții centrale, generali și ofițeri superiori, oameni de cultură, ziariști, au vizitat apoi o expoziție de fotografii, organizată cu acest prilej, înfățișând diferite aspecte din Varșovia.

DINEU ÎN CINEȘTEA MINISTRULUI DE EXTERNE AL OLANDEI

Vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Gheorghe Rădulescu, a oferit vineri seara, la Brașov, un dîneiu în cinstea ministrului afacerilor externe al Olandei, Joseph Luns. Au luat parte Corneliu Mănescu, Ion Mărcuș, președintele Statului popular regional Brașov, precum și persoanele care îl însoțesc pe oaspețe.

(Agerpres)

CUM VA FI VREMEA

Tempul probabil pentru zilele de 15, 16 și 17 ianuarie. În țară: Vremea se menține rece, excepționând vestul țării, unde temporar se va încălzi. Cerul va fi mai mult noros. Vor cădea precipitații locale, mai ales sub formă de ninsoare. Vânt potrivit. Temperaturile minime vor fi cuprinse între minus 12 și minus 2 grade, iar maximele între minus 5 și plus 5 grade. Ceată locală. În București: Vreme în general rece. Cerul va fi mai mult noros, favorabil ninsoării slabe. Vânt potrivit. Temperatura ușor variabilă.

Fabrica fără ferestre

Am fost de multe ori la Csepel — Combinatul metalurgic de pe insula cu același nume — și de fiecare dată am aflat lucruri noi, transformări în această cetate a industriei din Ungaria populară. Zilele trecute am vizitat cea mai nouă unitate a combinatului, "Fabrica fără ferestre", cum îi spun muncitorii de la Csepel.

Lungă de 100 metri, clădirea pare biată, oarecum neterminată, făcând impresia unui vast depozit. Dar de îndată ce-ți treci pragul, această impresie dispare. Interiorul e primitor și plăcut. La început te ai într-o modernă sală de așteptare. Pe fotolii așezate în jurul unor mese joase, bărbăți îmbrăcați în halate de culoare galbenă, verzuie sau albastru, discută, așteptând să intre în fabrică. Însoțit de inginerul șef, m-am pregătit să intru în fabrica propriu-zisă...

„O sonerie l-a pus în mișcare pe toți cei din hol. Am pornit împreună spre o ușă laterală, prin care am pătruns

într-un coridor mic. Aici ne-am oprit. — Așteptăm să se facă presiunea cuvenită pentru deschiderea ușii, mă îndreptăzesc însotitorul meu. După câteva secunde ușa s-a dat înlătur și grupul nostru a pătruns într-o sală mare cât un teren de fotbal. Este noua secție sau fabrică — cum o denumesc muncitorii de aici — destinată construcției de mașini de mare

precizie. Deși clădirea n-are nici o ferestă, în interior lumina e ca afară. Președintele domnesc lăbăreț și curățenia. Temperatura de plus 20°, cu o variație de cel mult o jumătate de grad, se va menține și în cursul verii. Izolarea e perfectă, iar instalația de condiționare a aerului funcționează bine. În interior presiunea aerului este mai mare decât cea normală pentru a nu permite pătrunderea nici unui firicel de praț.

ne spune el. Producem mașini de rectificat și lucrăm pe bază de program. — Una dintre acestea, importate de la firma vest-germană „Krupp”, a dat colecțiivului de aici multă bătaie de cap. Lucra un timp cu ferestre, pentru ca brusc s-o la rază și să revină apoi din nou la normal. Au fost întrebați și specialiștii de la „Krupp” despre defectu-

nea livată, dar nu i s-a găsit cauza. Înlimplătoare s-a descoperit că necazul provenea de la o măsură ce trecea pe deasupra mașinii și influența aparatului electronic care o dirija — mi-a spus, zînd, rectificatorul Hajdu Bela.

În noua secție sînt mașini de înaltă precizie. De aceea, fără muncitorii cu o înaltă calificare nu s-ar fi putut realiza asemenea piese de precizie. Cădiile trebuiau bine pregătite. În acest scop, încă în urmă cu aproape doi ani, conducerea fabricii a selecționat cadre dintre cele mai bune pe care le-a îndrumat să urmeze un curs special. Mulți dintre lucrătorii fabricii își perfecționează acum cunoștințele la liceul industrial sau la Institutul politehnic.

Noua fabrică e prima de acest fel din R. P. Ungară. În viitorul apropiat aici instalații se vor adăuga celor de care dispune acum, contribuind la creșterea producției de mașini de înaltă precizie.

Aurel POP

CORESPONDENȚA DIN BUDAPEȘTA

RĂSFIND PRESA STRĂINĂ AU ÎNVINS PILOȚII

În legătură cu cea mai mare grevă a piloților în istoria Australiei, ziarul vest-german „FRANKFURTER RUNDSCHAU” publică următorul articol al corespondentului său la Melbourne, B. Behring:

„O pierdere de 45 milioane mărci (calculată în valută vest-germană) pentru „Qantas Empire Airways”, cea mai mare societate de transporturi aeriene din Australia, și un compromis între guvernul australian și Federația piloților australieni prevăzând anumite asigurări pentru personalul navigant de cursă lungă — iată rezultatele celei mai mari greve a piloților din istoria aeronauticii australiene. Timp de 27 de zile, 414 piloți și societățile „Qantas Empire Airways” au refuzat să se urce în cerință.

Zilele acestea, „Qantas” este pe cale de a reduce în stare de folosință flota ei formată din 28 de avioane cu reacție și cu elice, care, după cum se spune aici, ea fost pusă la naftalină. Deocumdat traficul a fost redus și în lîntele principale, și acestea funcționează în proporție de 60 la sută din capacitatea lor. Societatea a dat asigurări că în a doua jumătate a lunii ianuarie, traficul va fi din nou normalizat.

„Armistițiul” între piloții și guvernul australian a intervenit literalmente în ultima clipă, atunci cînd a devenit iminentă aplicarea de către guvern a unor măsuri drastice împotriva piloților și cînd greva a început să capete un caracter nefast pentru societate. Dar abia s-a terminat această grevă, și iată că un nou conflict își aruncă umbra asupra transporturilor aeriene australiene. Este aproape cert că acum o grevă a piloților amenință încă două din cele mai mari societăți de transporturi aeriene interne din Australia — Ansett-ANA și TAA. Problema va deveni acută în săptămînile următoare. Aceste două societăți intenționează să-și trimită piloții în California, pentru a urma un curs de perfecționare. Federația a dat însă membrilor ei indicația să nu participe la aceste cursuri atîta timp cît conflictul nu va fi rezolvat într-un mod satisfăcător.

La terminarea grevei piloților de cursă lungă, mulți australieni au respirat ușurați, pentru că nici un conflict de muncă nu stăruie în Australia mai multă timp de la încheierea de către cele două transporturi aerian care constituie sistemul de legătură între acest continent și lumea înconjurătoare. Izolarea geografică a Australiei a fost din totdeauna una din principalele ei probleme. Piloții nu fac un secret din faptul că compromisul realizat rezolvă pentru ei o mare victorie. Practic, acest compromis a fost încheiat între ei și guvern. Iar acest lucru l-au urmărit de la bun început pentru că, după părerea lor, conducerea societății de transporturi constituie un partener incompetent pentru ducerea de tratative. Ce au obținut piloții? În primul rînd au obținut o majorare considerabilă a salariilor. În al doilea rînd, după părerea unor cercuți bine informate din Canberra, guvernul nu va mai prezenta în parlament, după cum a amenințat, o lege potrivit căreia Federația piloților australieni să fie supusă sistemului tribunalelor de arbitraj în conflicte de muncă. În curînd — și această constituie deosebit de interesantă — un punct cîștigat de Federație — se va forma o comisie în care conducerea societății „Qantas” și piloții vor fi reprezentați în mod egal, comisie care, sub președinția unui mediator independent, va elabora o formă nouă a contractului de muncă pentru piloți. Tratatul pentru elaburarea acestui contract de muncă urmează să înceapă la 13 martie.”

Conferință economică organizată de P. C. I.

ROMA 13 (Agerpres). — La Milano se desfășoară lucrările unei conferințe, organizată din inițiativa Partidului Comunist Italian, avînd ca temă: „Pentru un program economic care să răspundă necesităților nordului Italiei”. În luna decembrie a anului trecut a avut loc o reuniune asemănătoare, în cadrul căreia s-a analizat situația economică a sudului țării, regiune care prezintă, după cum se știe, un mare decalaj față de restul Italiei în ce privește economia și viața socială. La conferința de la Milano se discută probleme privind înfrățirea planului de dezvoltare economică, nivelul de trai al maselor de oameni ai muncii și posibilitățile cuprinderii în producție a unui număr cât mai mare de muncitori.

Comisia Euratom încetează colaborarea cu Belgia

BRUXELLES 13 (Agerpres). — Comisia Euratom-ului a înștiințat Comisariatul belgian pentru energia atomică că, începînd de la 1 ianuarie 1968, încetează colaborarea cu acesta. Hotărîrea atrage anularea contractului pe care Euratom-ul îl încheiase cu Belgia în legătură cu efectuarea în comun a unor cercetări asupra reactorului atomic de la Mol. În cercurile politice din Bruxelles se consideră că Euratom-ul a luat această măsură întrucît Consiliul Ministerial al C.E.E. nu a votat pentru această organizație un buget provizoriu pe anul 1967, destul de programul ei financiar pe cinci ani a expirat la 31 decembrie 1966. De asemenea, mandatul actualei Comisii a Euratom-ului nu a fost reînnoit de la începutul anului 1966.

Cronica zilei

Vineri, 13 ianuarie, a plecat spre patrie, delegația oficială a Asociației ziaristilor din întreaga Chină care, la invitația Uniunii ziaristilor din Republica Socialistă România, a făcut o vizită în țara noastră. Delegația a fost condusă de Tai Du-jen, membru al Consiliului permanent al Asociației ziaristilor din întreaga Chină, șeful secției de politică și propagandă a ziarului „Jenminjiaobao”. La plecare, delegația a fost condusă de Mircea Rădulescu, vicepreședinte al Uniunii ziaristilor, și de alți reprezentanți ai presei române. A fost prezent Van Tun, înscărcinat cu afaceri ad-interim al R. P. Chineze la București.

PLECAREA UNEI DELEGAȚII A. R. L. U. S. LA MOSCOVA

O delegație a Asociației române pentru legăturile de prietenie cu Uniunea Sovietică a plecat vineri la Moscova pentru a semna planul de colaborare pe anul 1967 cu Asociația de prietenie sovieto-română. Delegația este condusă de Ion Moraru, membru al Biroului Consiliului General A.R.L.U.S. La plecare, pe aeroportul Băneasa, au

fost prezenți Marin Florea Ionescu, vicepreședinte al Consiliului General A.R.L.U.S., Octav Livezeanu, vicepreședinte al I.R.R.C.S., activiști A.R.L.U.S. Au fost prezenți, de asemenea, membri ai ambasadei U.R.S.S. la București. (Agerpres)

SPORT

Campionatul mondial de handbal

- IERI, LA BÖRLANGE: ROMANIA - CANADA 27-3
- ECHEPA U.R.S.S. A FURNIZAT PRIMA SURPRIZA

BÖRLANGE (prin telefon de la trimisul nostru). — Vineri, în a doua și a a treia rundă a preliminariilor campionatului mondial masculin de handbal, reprezentativa României a jucat la Börlange în compoza echipei Canadei. Davi lipștit de efortul celorva titulari (Gruiă, Costache II, Redi), formația română a fost net superioară, cîștigînd cu scorul de 27-3 (9-1). Diferența putea fi și mai categorică dacă, mai ales în prima parte a întâlnirii, handbaliștii noștri nu ar fi ratat numeroase ocazii clare de a înscrie (din cele 32 de șuturi expediate de ei

în această perioadă, numai 8 și-au atins ținta). Concursul cu înscris primul punct cu 3 minute înainte de încheierea reprizei, prin Dreke.

După reluare, handbaliștii români au acționat cu mai multă vigoare și precizie și, în consecință, scorul a luat treptat proporții. În minutul 41 tabela de marcată indică 13-1, iar după încă un șiert de oră 24-3. Pînă la sfîrșitul partidei el au mai înscris încă trei puncte. Cel mai „productiv” jucător român în acest meci, Iacob, a înscris 8 puncte, celelalte fiind realizate de Gatu (7), Moser

Pe scurt de peste hotare

• În a doua rundă a turneului mondial de șah pentru tîlul mondial de la Vrnjacka Banja (Iugoslavia), campionul român Florin Gheorghiu a remizat, după 21 de mutații, cu marele maestru iugoslav Matanovic. Același rezultat a fost consemnat și în partidele: Pachman—Lengyel și Hindle—Gusterson. Haman a pierdut la Vizantades, iar Barczay a întrerupt la Fuchs și Bilek la Vacko. În clasament conduce Mohrlock cu 13 puncte, urmat de Vizantades — 1 (3) puncte, Gheorghiu, Matanovic, Pachman, Kostro, Hamal și Lengyel cu câte 1 punct fiecare.

• La tradiționalul turneu internațional de șah de la Beverwijk, reprezentantul român Gh. Vîlcu a remizat în runda a doua cu danezul Larsen. Marele maestru sovietic Spasski a cîștigat la Kupers, iar partidele Langeveg—Kvalek și Van Geet—Luttkov s-au întrerupt.

• Proba de 20 km din cadrul concursului de biatlon de la Saalfelden (Austria) a revenit englezului Holley cu timpul de 1h52'3" urmat de concurentul român Gh. Vîlcu (1h53'2"). N. Bărbănescu (1h57'30") și I. Teodoru (1h58'36"). Duminică se dispută proba de stafetă 4x7,5 km.

• Selecționatul de hochei pe gheață ale U.R.S.S. și Canadei au susținut o nouă întâlnire la Kitchener (Ontario). De data aceasta au învins hocheiștii sovietici cu scorul de 5-3 (0-1, 4-2, 1-0).

• Rezultate din cadrul „Cupei campionilor europeni” la baschet: masculin: Real Madrid—Lokomotiv Sofia 85-52 (36-28); Slavii Praga — Vorpwärts Leipzig 80-63 (36-24); Olympia Lubliana — Villeurbanne 87-78 (45-47); feminin: D.H.F.K. Leipzig—Akademik Sofia 50-70 (20-31); Spartak Praga — Recoaro Vicenza 75-52 (38-24).

• În localitatea Skara (Suedia) a avut loc meciul de tenis de masă Suedia — Anglia. Victoria a revenit oaspeților cu 5-4.

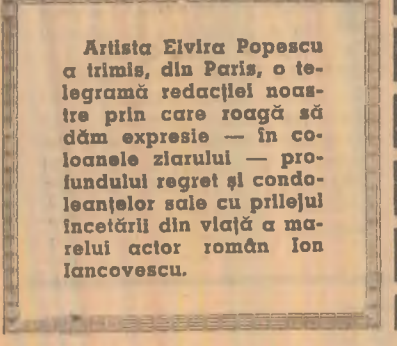
• În cadrul „Cupei Cupelor” la baschet (masculin), formația Maccabi Tel Aviv a dispus de Aris Salonici (Grecia) cu scorul de 101-71 (49-29).

ALTE REZULTATE

din ziua a doua: grupa A: Suedia — Elveția 19-16 (10-8); Iugoslavia — Polonia 22-17 (14-8); grupa B: Ungaria — Norvegia 15-11 (7-7); R.F. Germană — Japonia 38-27 (17-12); grupa D: Cehoslovacia — Tunis 23-10 (13-4); Danemarca — Franța 9-8 (2-3).

LOTO

Tragerea din 13 ianuarie 1967: 58 76 3 31 21 55 44 62 46 70 6 83 Fond de premii: 1 122 544 lei.

Artista Elvira Popescu a trimis, din Paris, o telegramă redacției noastre prin care roagă să dăm expresie — în coloanele știrii — profundului regret și condoleanțelor sale cu prilejul înțelării din viață a marelor actori români Ion Ianculescu.

Fază din meciul România — R. D. Germană. Telefoto: U.P.I. — Agerpres

Ion DUMITRIU

DE PREȚUT ÎN DENAR

Anuarul „Vitorul științei”

La Moscova a apărut primul număr al anuarului „Vitorul științei”, consacrat perspectivei fizicii particulelor elementare. Acad. Evgheni Zaboiskii se ocupă de căile studiilor plasmei. Alte articole se ocupă de vitorul sintezei și studiului elementelor transurancice, de energia vitorului, de principala problemă a cosmogoniei — originea stelelor și galaxiilor, care după părerea acad. Ambarțumian va fi rezolvată în următorul deceniu.

Cititorii sînt conduși de autorii articolelor într-un laborator lunar și într-o uzină metalurgică a vitorului, cu noulă perspectivă radiocomunicațiilor prin Cosmos. La noua publicație își dau concursul și o serie de personalități marcante ale vieții științifice din străinătate.

Această bicicletă pe schiuri construită la o fabrică din Bydgoszcz (R. P. Polonă) poate atinge o viteză de 70 km pe oră

Record: 56 de ore pe un cablu

Un record cu totul neobișnuit a stabilit tîndrul suedez Soeren Rahlen, în vîrstă de 19 ani. El a rămas treaz timp de 56 de ore și 16 minute, pe un cablu suspendat între cer și pămînt. În cele din urmă oboseala l-a răpus și Soeren s-a trezit pe pămînt, fără însă să fi suferit contuziuni.

Tezaur descoperit la Gottwaldov

Cu prilejul unor lucrări de canalizare, în orașul Gottwaldov din R. S. Cehoslovacă a fost găsit un tezaur cuprinzînd douăzeci de aur și taleri de argint din perioada războiului de 30 de ani. Cea mai veche dintre monede datează din anul 1567.

Avertisment la adresa fumătorilor

John Gardner, ministrul sănătății, educației și asigurărilor sociale al S.U.A., a recomandat ca fabricile de țigări americane să menționeze pe pachete și reclame conținutul de gudron și nicotină al produselor lor. În prezent, fabricile americane sînt obligate să imprime pe pachetele de țigări următorul avertisment: fumatul de țigări poate crea un risc pentru sănătatea dv. În același timp, Gardner și-a exprimat părerea că atît timp cît țigările vor conține substanțe nocive, singura cale de a elimina riscurile fumatului ar consta într-un program educativ care să încurajeze oamenii să se lase de fumat.

